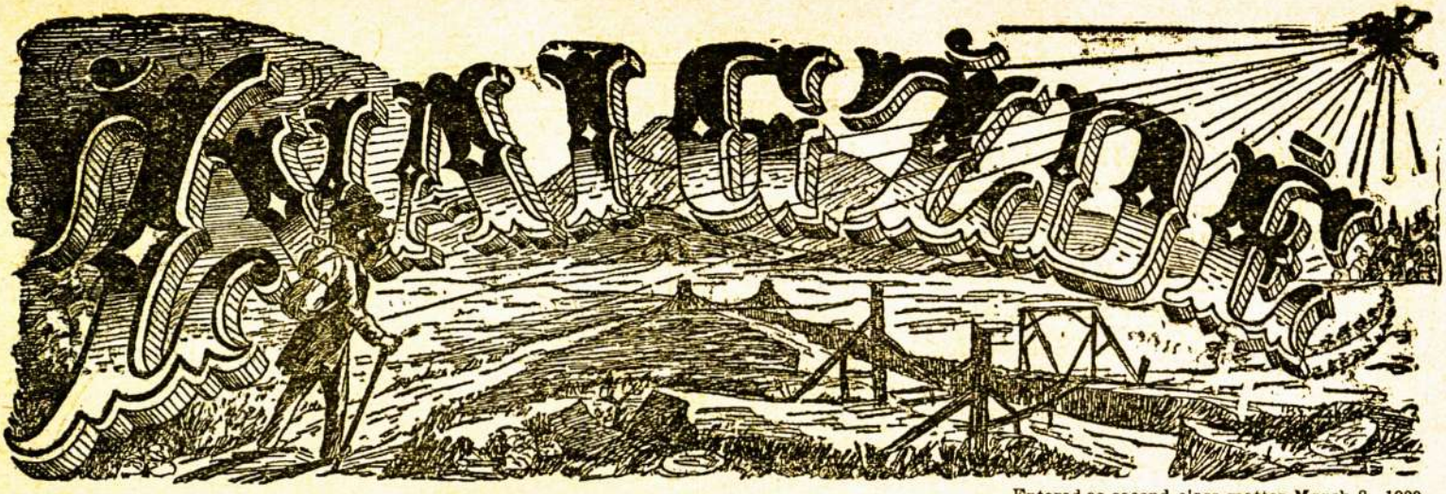

Savaitinis Amerikos Lietuviu Kataliku Laikrasztis.

Entered as second class matter March 8, 1909 at the Post Office of Philadelphia Penn'a. under the act of March 8, 1879.

Nr.48 PHILADELPHIA, PA., 28 D. LAPKRICIO (NOVEMBER) 1918 M. Metai XIII.

The Lithuanian Weekly

ZVAIGZDE" —THE STAR

published every Friday at 3654 Richmond street, Philadelphia, Pa., by Lithuanian Catholic Publishing Co.

J. SKIRMUNT, President
Treas. and Editor.
MILUKAS, Sec'y.

Subscription $2.00 a Year

Rates of Advertising:

One inch once	$ 0.50
One inch one month . . .	1.50
One inch per year	15.00

All communications must be addressed

ZVAIGZDE,
3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Savaitinis Laikraštis

ŽVAIGŽDĖ

išeina kas Petnyčią.
Kaštuoja ant metų $2.00,
į Lietuvą 4 rub.

APGARSINIMŲ PREKES:

Colis viena sykį	$0.50
Colis ant mėnesio	1.50
Colis ant visų metų	15.00

Korespondencijas ir pinigus siunčiant reikia adresuoti:

ZVAIGZDE,
3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Telephone: — Spruce 2290

Lietuvis Advokatas.

Simanas F. Paukštis

Atlieka visokį profesijonalį teismišką patarnavima ir veda įvairiausias bylas (provas).

Ofisas 922 Land Title Bldg.
ANT KAMPO BROAD & CHESTNUT STS
PHILADELPHIA.

Sąžiningas Konštabelis

Jeigu turi kokį baderį ir reikalauji patarimo ar biznyje patarnavimo kreipkis prie

Jacob Rosenfeld
Constable
423 So. 4-th St., Philad'a, Pa.

Visoki patarimai suteikiami dovanai.

Dr. W. J. WINTERS

Daktaras ir Chirurgas

pabaigęs daktarystės mokslus Jefferson Medical Collegijoj su pagarba Specijalistas akių ligose, nosies ir gerklės. Gydo pasek mingai moterų ligas.

OFISAS: 110 W. Oak str., netoli S Jardin st. SHENANDOAH, PA

DR. F. SCHWARTZ'S
išrastas
Kamparo Gyduolės
(Camphor Liniment)
nuo
Reumatizmo, Neuralgijos, Išsiaukimo, Susibraižymo, Sušalusių kojų, Šonų skaudėjimo, Strenų ar Krūtinės. ir tt.

Gerai nuo Suskilusių Rankų

Prekė — — — 25 centai.

Parsiduoda tiktai pas

A. W. NIDECKER
Receptų Sutaisytojas
3600 Richmond Street.

Sitas Stebetinas Laikrodis Tiktai $3.75

Gražiausias amerikoniškas laikrodis, gražiai engreiveruotas dubeltavni pauksuotas kotu užsukamas **gvarantuotas ant 20 metų.** Prisiunčiame C. O. D. $3.75 ir prisiuntimo kaštai su pavelijimu pažiurėti. Jeigu perbrangus gali sugažint mus kaštais. Kas užsimoka iškalno, mes duodame extra pulkų žiedą uždyką ir prisiunčiame prekes apsaugotas. Duodame uždyką laikrodėlį kas perka šešis po 22.50c. Tik reikia pranešti vyrišką ar moterišką laikrodėlį nori gauti. Prie kiekvieno laikrodėlio duodame gražų lenciūgėlį.

PETERS & CO. CHICAGO, ILL.

DAKTARAS IGNOTAS STANKUS

Vienatinis tikras lietuvys daktaras ir chirurgas cieloje Philadelphijoje. Kito lietuviško daktaro nėra mieste Philadelphijos. Serganti netrotykit laiko ir pinigų, bet tiesiog kreipkites ypatiškai arba laišku prie daktaro Stankaus, o apturėsite tikrą ir teisingą gydymą. Atmink skaitytojau, jog Dr. Stankus yra baigęs didesnį daktarišką mokslą, kaip tai: po užbaigimui medicinos mokslo GARSIAME STEITAVIŠKAME UNIVERSITETE, važiavo mokintis į POST GRADUATE MEDICINOS MOKYKLĄ, katra yra didžiausia ir jau paskutinė didžiųjų daktarų mokykla visame pasaulyj. Čionai specijališkai mokinosi daryti visokias operacijas ir gydyti pavojingas ligas. Taipgi buvo miestavu daktaru kur praktikavojo po hošpitalių dispenseres dienomis ir naktimis. Dabar treti metai kaip Dr. Stankus įrengė savo locną gydyklą SANATORIJĄ mieste Philadelphijos dėl gydymo visokių ligų. Atvažiuojanti iš toliaus gali pasilikti tiesiog jo SANATORIJOJE dėl gydymo.

GYDO LIGAS

Nuo skaudėjimo strėnų, sąnarių rankų ir kojų, skaudėjimo paširdžių, pečių ir kaulų, reumatizmo. Nuo visokių kraujo ligų, užkrečiamų ir slaptų lytiškų ligų. Augimo spuogų ant veido ir kuno, užkietėjimą ir nedirbimą vidurių, niežėjimą skuros, dedervinių, slinkimą plaukų, skaudėjimo galvos. Visokias širdies, inkstų, plaučių ir kepenų ligas, neuralgijos, negalėjimo miegoti ir išgąsčio, nuo slogų, peršalimo, kosulio, sunkaus kvėpavimo, negalėjimo valgyti ir abelną nusilpnėjimą. Visokias moterų ligas: nereguliariškas mėnesines, skaudėjimą strėnų ir paširdžių. Visokias vyriškas ligas, paslaptingas ir įgautas per išdykumą. Gydo ligas su liekarstomis kokios tiktai yra ant svieto. Ligas, kurias negalima išgydyti su liekarstomis ir po reikalavimui pačių pacijentų — daro visokias operacijas. Turi savo locnas, naujausio budo elektriškas mašinas dėl gydymo ir egzaminavimo, su pagelba kurių galima permatyti visą žmogaus kuną.

PASARGA Aš siunčiu gyduoles ir toliaus į kitus miestus, bet siunčiu tiktai tiems, katrie aprašo simptomus savo ligos ir iš jų aprašymo yra galima suprasti ligą. Pas mane nėra nei raštininkų nei aptiekorių, nes jų darbas ir pagelba yra niekam netikusi prie daktariško gydymo. Kuomet ligonis atsišaukia per laišką, tai aš pats perskaitau, o jei reikalauja, tai savo rankomis sutaisau ir pasiunčiu jam gyduoles. Nemislyk skaitytojau, kad geriau supranta ligą kuomet nueini ypatiškai pas daktarą savo miestelyje ir jis tuojau įkiša termometrą į burną, pabarškina, pasiklauso krutinėj ir nei žodžio nepaklausęs apie įsų ligos simptomus, tuojaus parašo receptą dėl liekarstų. Buk tikras, kad toksai daktaras jųsų ligos nesupranta, tiktai jo tas barškinimas ir paklausimas krutinės yra niekas kitas, kaip tiktai trumpa komedija, kad paimti nuo jųsų kelis centus. Jeigu ligonis parašys laišką arba apsakys simptomus savo ligos, tai yra: ką jaučia savyje, kas ir kokioje vietoje skauda ir kas kenkia, tai daktaras teisingai atspės jo ligą, o atspėjęs, pritaisys tikras gyduoles.

PADĖKAVONES UŽ IŠGYDYMĄ

Čionai sutalpinti visų yra negalima, bet kelios padėkavonės talpinasi su pavelijimu pačių pacijentų. Kitos visos padėkavonės yra užlaikomos didžioj slaptybėje. Jurgis Bucikas, P. O. Box 706, Tamaqua, Pa. sako taip: Labai blogai apsirgau. Vietiniai daktarai atsisakė nuo išgydymo, o vienas iš jų sakė greičiausiai daryti operaciją. Kuomet nuvažiavau pas daktarą Stankų ir pasilikęs jo Sanatorijoje likausi išgydytas į trumpą laiką be peilio ir be operacijos. Kotrina Rutkienė, Minersville, Pa. Labai didžiai sirgau, turėjau skaudėjimą strėnų, nugaros, kojų, nereguliariškas mėnesines ir gėlimą paširdžių. Vietiniai daktarai nieko negelbėjo, tiktai ateidami į mano namus leido po skuros į paširdžius tą prakeiktą zrodlyvą morfiną, kad tiktai tam sykiui skausmus sustabdyti. Nuvažiavau pas Daktarą Ignotą Stankų ir pasilikau jo Sanatorijoje dėl gydymo. Dr. Stankus pripažino visiškai kitokią ligą, tuojau padarė operaciją ir davė tikras gyduoles nuo tos ligos. Už nedėlios laiko aš išgijau ir sugrįžau namo sveika. Aš Steponas Baranauskis, 846 So. Front st., Philadelphia, Pa. Per keliatą metų jaučiau negerumą gerklėje, o prieš atmainą oro net ir skausmą. Ant galo iškarto pradėjo tinti kaklas, gelti galva ir pasikelė didis karštis. Dr. Stankus po sustabdymo karščio, padarė man operaciją ant gerklės ir dabar jokio negerumo gerklėje nejaučiu ir esu sveikas. Antanas Sailis, 1311 Monroe st., Philadelphia, Pa. Daktaras Stankus išgydė mane nuo kosulio, skaudėjimo krutinėje, sunkaus dusavimo, skaudėjimo paširdžių, galvos ir abelno nusilpnėjimo. Už ką ištariu jam širdingą ačiu. Helena Kopp, 497 Edgewood st., New Haven, Conn. Likosi išgydyta nuo slinkimo plaukų. Aš Pabijonas Druteika, 701 W. River st., Waterbury, Conn. Siunčiu savo paveikslą ir ištariu širdingą ačiu Dr. Ignotui Stankui už prisiųstas man gyduolės ir išgydymą manęs nuo baisios ligos, kaip tai: kosulio, skrepliavimo, skaudėjimo krutinėje ir paširdžiose.

Visuomet kreipkitės ypatiškai arba su laišku ant tikro adreso taip:

DAKTARAS IGNATIUS STANKUS
1210 S. BROAD STREET, - - PHILADELPHIA, PA.

Ofiso valandos: Iš ryto nuo 9 iki 11. Po pietų nuo 2 iki 4, vakarais nuo 7 iki 8 val.
Nedėliomis nuo 9 iki 11 val. ryto ir nuo 1 iki 4 valandai po pietų.

Rusiškai-Amerikoniška Linija

Tiesus susinešimas tarp Rusijos ir Amerikos ant didžiausių geriausių ir greičiausių Pačtavų Laivų.

RUSSIA — 16.000 tonu.
KURSK — 13.500 tonu.
CZAR — 13.000 tonu.

IN ROTTERDAMA į 9 dienas be persėdimo
į 11 dienų be persėdimo IN LIEPOJU

$31.00	3-čia kliasa	$33.00
$45.00	2-ra kliasa	$50.00
$65.00	1-ma kliasa	$75.00

— Tankųs išėjimai —

Artesnėmis žiniomis kreipkitės pas

A. E. Johnson & Co. General Pass. Agents

27 Broadway, New York, N. Y.

arba prie mųsų įgaliotų agentų.

Vienatinis Lietuvis Išdirbėjas

visokių ženklų draugystėm, o ypatingai: kukardų, guzikučių metalavų, anameliotų ir padengtų celluloid'u šarpų, vėliavų ir karūnų.

MAN PAVESTUS DARBUS ATLIEKU ARTISTIŠKAI.

M. A. NORKUNAS,

General Delivery — Montello, Mass.

Didžiausia Krautuvė

Visokios įtalpos lietuviškų ir lenkiškų knygų, auksinių, sidabrinių ir auksuotų laikrodėlių, teipgi visokių religiškų daiktų. Kas norį persitikrinti, tegul prisiunčia 10c. stampomis, o aplaikys mano didelį kataliogą, kokio nė vienas iš lietuvių iki šiol neturėjo.

Kas užsirašis pas mane „Žvaigždę", tas gaus knygą „Basanavičiaus pasakos" vertės $1.50, arba by kokią iš mano kataliogo knygą, vertės 1 dol., d o v a n a i. Visų senas pažįstamas

Povilas P. Mikalauskas,

248 W. Fourth St., So. Boston, Mass.

Blaivininkų Sanjungos Centralinio Komiteto Adresai:

Prezidentas M. A. Norkunas, 162 Prospect St., Lawrence, Mass.
Dvasiškas vadovas Kun. V. Kudirka, Edvardville, Pa.
Sekretorius Jonas Valukonis, 261 W. Broadway, South Boston, Mass.
Kasierius Paulius P. Mikalauckas, 248 W. Fourth St., So. Boston, Mass.

Užsirašykit Žvaigždę

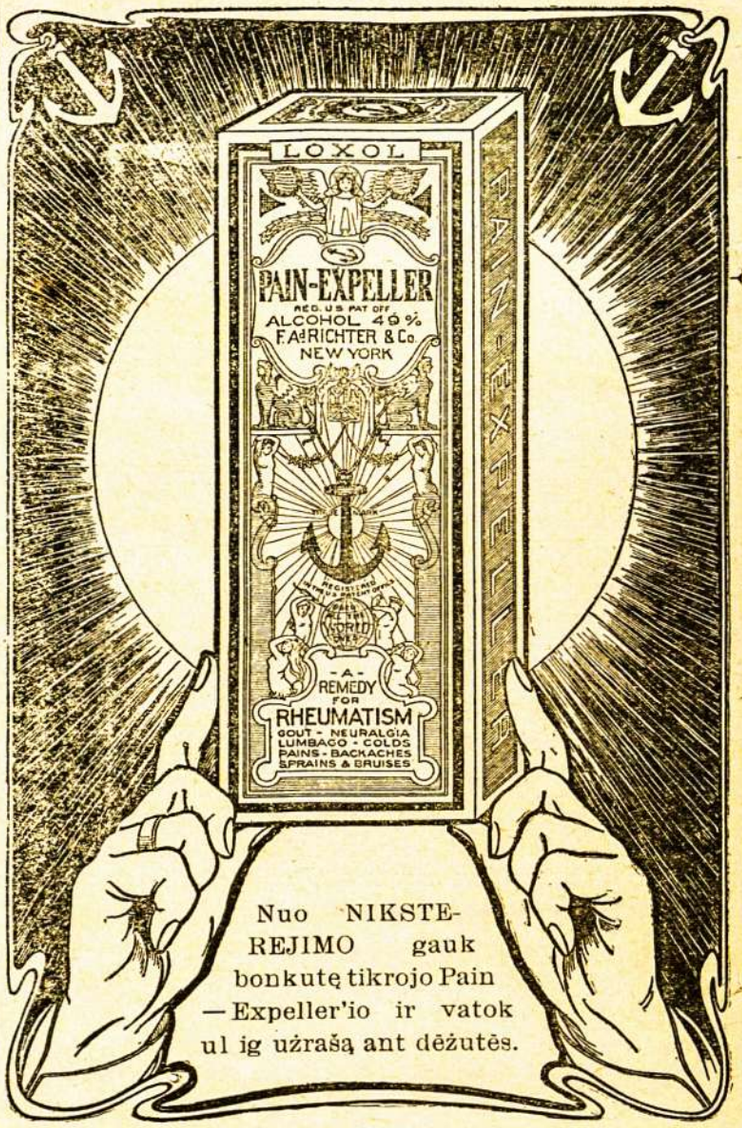

Nuo NIKSTEREJIMO gauk bonkutę tikrojo Pain — Expeller'io ir vatok ul ig užrašą ant dėžutės.

Father's Di Ielsi -- Kosulio Gyduolė

yra geriausias vaistas nuo kosulio, šalčio, whooping kosulio, astmos ir kitų ligų turinčių susirišimą su plaučiais.

Mainieriai, kankinami Mainų Dulkių, Parako dūmų ir Astmos aptuėrės pagelbą vartodami Fither Dilelsi's Kosulio Gyduolę. Turi pagyrimus nuo patyrusių mainierių, kaipo geriausias vaistas visokiuose atsitikimuose.

PARSIUODA VISOSE APTIEKOSE.

Kaina, 35c, 65c. $1.00

Rekomenduojame taipogi

Father Di Ielsi's Grumuliavimui Tonikas,

pagerina grumuliavimą, kraują padaro turtingu ir panaikina nemalonų kvapą. Kaina 50 centų.

Father Di Ielsi's 402 Liniment,

yra skiriamas nuo reumatizomo, neuralgijos, nikstelėjimų ištęsimų, ištinimų, galvos skaudėjimo ir t. t. Kaina 25 c.

REV. MICHAEL DI IELSI' 402 Division Str. Camden, N. J.

No. 48 ŽVAIGŽDĖ XIII Metai

Iš Keliones.

Maskva.

(Tąsa)

Viduje įtaisyta stačiatikių koplyčia ir ant viršaus užkeltas kryžius, stygaujantis varpo šventumą.

In šiaurę nuo varpų karaliaus priešais kazarmes, ant kito gatvės galo atrandi kitą nemažiau stebėtiną daiktą—tai didžiulę patranką, nulietą 1586 m. Jos gerklė turi 3 pėdas diametre; sveria gi 36 tonus. Bet ir ta patranka, lyginai kaip ir „Car Kolokol" niekad neišleido šūvio. Patranka dėlei savo didumo vadinasi „Car Puška" (patrankų karalius) ir laikoma vien Kremliaus pagražinimui. Todėl tai gal ir Petras didysai po karei ties Narva jos nepajudino, nors visas kitas senas patrankas ir daugybę cerkvių varpų sunaudojo naujų ginklų padirbimui.

Arsenalo priešakyje gražioj tvarkoj sudėta 850 kanuolių, iš kurių 365 esančios paimtos nuo prancūzų, karėje su Napoleonu.

Tarpe puikiausių Kremliaus šventynių pirmą vietą užima Dangun Emimo Katedra „Uspenskij Sobor", kuriam davęs pradžią Jonas Kalita 1326 m. Joje nuo Ivono Ziauriojo iki dabartinių laikų būna Rusijos carai apvainikuojami. Čia sutalpinti carų ir carienių sostai, taipgi Patriarkų mauzoleumas.

Iš lauko Soborą puošia vien skaisti baltuma ir gražì forma. Inėjus-gi vidun nuo aukso ir visokių brangakmenių net akys margsta. Kur ne žvilgterėsi, visur auksas, visur brangumynai. Visos sienos apkrautos šventųjų paveikslais ir paveikslų koliumnos siekia net iki lubų. Prieš kiekvieną žiba lemputės, dar aiškiau atmušdamos storus aukso rėmus, karūnas ir brangius jų parėdus. Rusijoj yra nuo seno paprotys ikonas rėdyt atsakančiais rūbais ir karūnomis. Paliekama neuždengtas tik rankas ir burną, o šiaip viskas užvilkta auksu ar sidabru. Stebuklingesniems paveikslams nesigailima ir brangakmenių.

Panašiai yra parėdytas Uspenskiame Sobore stebuklingasai Vladimieriaus Dievo Motinos paveikslas. Tas paveikslas buvęs perneštas iš Cargrado argu Konstantinopoliaus į Kievą, iš ten gi Andriaus Bogoliubskio perkeltas į Vladimirą ir pagaliaus į Maskvą—laike turkų užpuolimo. Tasai paveikslas būk išgelbėjęs Maskvą nuo baisaus Azijos Tamerlano ir iš kitokių panašių datyrimų.

Pats paveikslas pusėtinai apšiupęs, pajuodęs nuo amžių ir gaisrų, ypatingu artizmu nepasižymi. Visa jojo grazna vien brangiuose aptaisuose. Koki-gi tie jo aptaisai galima numanyti iš to, kad vienų žibučių juose sukimšta yra už vieną milijoną rublių. Didžiausias iš visų paveikslo brangakmenių vienas šmaragdas kainuoja šimtą tūkstančių rublių. Kiek įkainuota Dievo Motinos ir Kūdikėlio Jezaus gryno aukso karūnos bei rubai, išsagyti brilijantais, rubinais, perlais ir kitais brangiais akmenais, negalima nei atspėti. Sobore yra kelios koplyčios taipgi auksu išdabytos ir milžiniški Aukso vartai („Zolotyja vorota").

Žmonių čia visada daugybė netiek turistų, kiek pačių rusų meldžionių. Mažne kiekviena ikona čia turi savo nuolatinius maldininkus, o prieš Vladimierio Dievo Motiną beatlaidos būriai suklaupusių stačiatikių meldžiasi ir muša į žemę su kaktomis „paklonus".

Uspenskio Katedra, Napoleonui apėmus Maskvą, buvo dikčiai sugadyta, bet po tam ją dar gražiau atnaujinta.

Ne mažiau nuo prancūzų nukentėjo taipgi Arkaniolų „Soboras", kurį Napoleono kareiviai mėgino su spiritų expliozija sudeginti. Bet to vietoj vien sukrėtė ten besiilsinčių carų bei kunigaikščių karstus ir apdraskė sienas.

Sitoje katedroje, palaidoti visi Maskvos kunigaikščiai Ruriko linijos ir carai iki Petrui Didžiajam su išimčia pastarojo anuko, Petro II. Čia taipgi yra Ugličo vienuolyne nužudytojo šešių metų Dimitro karstas, su jo paties paveiklsu viršuje. Paveikslas atsakančiai rusų skoniui visas išdabytas auksu.

Ivono Ziauriojo palaikai sudėti palei didįjį altorių. Jo karstas užtiestas juoda pala, ženklina Ivoną buvus vienuoliu prieš savo mirtį.

Arkaniolų cerkvės vidurys maža kuom skirias nuo kitų Maskvos Kremlio didžiųjų šventynių. Pradžią jai taipos davęs Jonas Kalita — pirmutinis tikrasai Maskvos kunigaikštis.

In vakarus rymo Apreiškimo Katedra—„Blagovieščenskij sobor". Joje visi carai iki Petrui didžiajam būdavo krikštijami, priimdavo moterystės luomą ir dalyvaudavo valstybinėse bažnyčios apeigose. Sienas jos puošia senovės filosofų Aristotelio, Platono, Ptolemio, Sokrato, Thucydido, Zeno ir kitų paveikslai. Iš dekoracijų didžiausios domos užsitarnauja brangus jaspiso mozaikos parkietas, — Persijos šacho dovana carui Aleksiui. Taipgi nemenkos vertės šešioliktojo šimtmečio vietinių darbo išdrožinėtos durys. Pati šventynė gyvuojant nuo 1291 meto; nors po kelissyk buvo sugriauta bet vis gražiau atstatyta. Iš lauko cerkvės stogas apsodytas devyniais rusų formos bokštais, kurių gaubčiai storai apkloti auksu, paimtu Ivono Ziauriojo iš Naugardo.

Vakarų Kremlio gale stovi Didysai Rūmas, kuriame susitaupus, galima sakyti, visa Maskvos istorija, siekianti net už Petro I gadynės. Apartamentų pusėje užvislabiausia išsižymi šv. Jurgio milžiniška salė. Lubos stambiai išauksuotos ir paremtos alabastro pilioriais. Nuo lubų nusileidžia brangus kandeliabrai. Sienos išrašytos dide-

lėmis aukso raidėmis visų tų vardais, kuriem buvo suteikta šv. Jurgio kryžius. Kaikuriuose atsitikimuose toje salėje caras priiminėja užsienių ambasadorius ir karališkuosius svečius.

Evangelija

pirmoje nedėlioje Advento, pagal šv. Luką, skyrius XXI.

Anuomet tarė Jezus mokintiniams savo: ir bus ženklai ant saulės ir ant mėnesio, ir ant žvaigždžių, ant žemės tautų priespudis iš priežasties jūros ūžimo ir bangų. Jog žmonės džius iš baimės ir laukimo tų daiktų, kurie ateis ant viso svieto, nes dangaus galybės pasijudįs. O tuomet išvys žmogaus sūnų, ateinantį debesyje su didžia galybe ir majestotu. O tai kad prasidės dėtis, apsidairykite, o pakelkite jųsų galvas, nesgi artinas jųsų atpirkimas. Ir pasakė jiems prilyginimą: Pažvelgkite į fygą ir į visus medžius: kada jau išduoda iš savęs vaisių, žinokite, jog jau arti yra vasara. Taip ir jųs, kad tai dėsis, žinokite, arti ėsant Dievo karalystę. Ištikro sakau jums, jog nepraeis tas mencius, kuolaik viskas išsipildys. Dangus ir žemė praeis, bet žodžiai mano nepraeis.

IŠ KATALIKU GYVENIMO.

A. a. VYSKUPO CIRTAUTO BUDAS. Norint gerai pažinti žmogaus būdą, sako, reikia su juo pagyventi ilgesnį laiką, pamatyti jį įvairiose aplinkybėse susiduriant su įvairiais žmonėmis, atliekant įvairius darbus, išreiškiant savo pažiūras ir t. t. Ta paprastoji žmonių pažinimo sanlyga, žinoma, turi savyje daug tiesos, kaipo išvesta iš prityrimo. Bet esama žmonių, kurių būdas lengva įspėti ir susyk, be jokio ilgesnio tyrinėjimo. Jie yra visiems aiškus ir permatomi, kaip krikštolas, be jokio prisidengimo, apsimetimo, ar noro pasirodyti kuo tai geresniu, augštesniu, negu ištikrųjų yra. Tokiu žmogum ir buvo a. a. vyskupas Cirtautas. Anot teisingo kun. Tumo pasakymo, a. a. vyskupo Gasparo „kitaip ir neapibudinsi, kaip tik: malonumas ir gerumas. Visados lygus, visados ramus, visados atvirai šypsantis; niekuomet nepaniuręs, nesusikrimtęs, nepiktas,—jis viena savo išvaizda jau traukė žmones į save. Jei jis ką laikė po tula uždanga, tai nebent savo talentus, protą ir dorybes.

Kaip jau augščiau matėme, a. a. vysk. Cirtautas turėjo nemenkus proto gabumus ir augštą mokslą. Tai parodo kad ir sidabro medalis, kurį gavo gimnaziją baigdamas ir ilgas jo profesoriavimas seminarijoje ir Akademijoje. Bet jis tuo niekad nesdidžiavo. Nuolankus iš prigimimo, jis nemėgo blizgėti, kitus stebinti ir žavėti. Ar lekcijas išguldinėdamas, ar šiaip su žmonėmis besišnekėdamas, vartodavo visados paprastus aiškius išsireiškimus, nejieškodamas jokių klbos pagražinimų, nesistengdamas klausytojams įtikti ar prie jų prisimeilinti; jam rūpėjo vien pasakyti tiek, kiek reikia ir taip, kad dalykas būtų suprastas. Todėl nors iš prigimimo nebuvo iškalbingas, tečiau mokėdavo kas reikia aiškiai ir logiškai išdėstyti. Klausant jo lekcijų neretai darydavos nuobodu, nes kalbėdavo išlėto, kiekvieną sakinį gerai apsvarstydamas ir tinkamiausių žodžių jam išreikšti ieškodamas. Bet jei kas pabandydavo a. a. vyskupo Cirtauto išguldinėjimus ar prakalbas užsirašyti, tuoj pamatydavo, jog pas jį kiekviename pasakyme randas visada aiški, gerai apgalvota ir tinkamais žodžiais išreikšta mintis, kuri ir spaudon padavus nereikalautų taisymo.

Iš kitos vėl pusės a. a. vyskupas Gasparas, kaipo giliai tikįs ir maldingas, dirbo kiekvieną sau pavestą darbą ramiai, kantriai, be liguisto paskubio, taip paprasto šioje elektros ir garo gadynėje, teisingai manydamas, kad Dievas reikalauja iš mūsų ne to, kad mūsų darbų būtų daug, bet kad jie būtų tikrai geri, tobulai atlikti. Dėlto tai a. a. vyskupas Gasparas, pirm, negu ką darydavo, ilgai galvodavo, o dažnai ir melsdavos pagalbos iš augšto ieškodamas.

Šalip gyvo tikėjimo ir karštos meilės Dievo nabašninkas vyskupas atsižymėjo taipgi didele meile artimo. Ta meilė artimo, galima sakyti, buvo visudidžioji jo dorybė. Jis pildė ją ir žodžiais ir darbais, kur tik turėjo progos. In visus, kas tik prie jo kreip davosi su reikalais, visada atsinešdavo lipšniai, maloniai, žmoniškai. Net ir bardams ką, darydvo tik kuošvelniusiu būdu, vengdamas aštresnių, užgaunančių žodžių. Būdamas pats geros širdies ir geros valios, jis niekados nelaikė ateinant pas jį žmogų nedoru, veidmainiu ar melagiu. Jis manė turįs reikalą su žmogum irgi gerų norų, mylinčiu teisybę ir teisybės ieškančiu. Deja, liudni faktai nesykį parodydavo a. a. vysk. Cirtautui, kad jis tame dalyke buvo perdidelis optimistas, skaitąs žmones geresniais, negu jie ištikrųjų yra. Bet jis to nelabai težiūrėjo ir savo malonaus pasielgimo su žmonėmis iki mirsiant nepermainė. Jis bevelijo kartais apsirikti, ir palaikyti nedorą ar neteisingą žmogų doru ir teisingu, negu įtarti dorąjį nedorume.

Žymi jo meilė artimo ž o d ž i u o s e, dar žymiau apsireikšdavo d a r b u o s e, ypač visokių vargšų ir beturčių šelpime. Jo labdaringumas buvo tikrai nepaprastas. Kauno gyventojai ilgai ilgai jį laikys savo atmintyje. Kiek jis per savo gyvenimą Kaune ir Peterburge sušelpė visokių ligonių, vargdienių, našlaičių, moksleivių, tai tik vienas Dievas težino. Tulą apie tai supratimą gali duoti likusieji nabašninko užrašai aukų „įvairiems labdaringiems tikslams". Tik per pirmuosius šešius šių metų mėnesius labdaringiems tikslams išleista 1577 rublai.

Tuos užrašus pats savo ranka vedė a. a. vyskupas Gasparas iki 19 d. liepos šių metų. Toliaus juos varyti ligos suimtas nebegalėjo. Bet savo vargšų m ė n e s i n i ų iki mirčiai neužmiršo. O jų buvo irgi gana gražus burys: 88 gaudavo kas mėnuo po 3 rublius, 20 po 1 rublį, 10 po pusrublį. Tiems pašalpa buvo išduota per nabašninko vyskupo tarnus da ir už du paskutiniu mėnesiu.

Mylėdamas visame kame tvarką, garbus nabašninkas savo aukų užrašus vedė diena iš dienos, pažymėdamas griežtai, kada, kam ir kiek davė.

Tas a. a. vyskupo Cirtauto aukos ir pašalpos retai būdavo vienkartės; pradėjęs ką šelpti, ypač moksleivius, jis neatsisakydavo nuo to ir tolesniame laike. Taip pav. iš vyskupo užrašų gauname patirti, jog Dotnavos ūkio

mokyklos mokiniui B. L. įvairiais laikais buvo duota 130 rub., 150 rub. ir 110 rublių; našlei T-vienei, rusei, kelis kart po 20 rublių; mokinei S-tei 75 rub., 100 rub. ir t. t.

Tą pat reikia pasakyti ir apie vargšus. Kaip jau augščiau minėjom, a. a. vyskupas Cirtautas turėjo tam tikrą jų sąrašą, pagal kurio visiems siųsdavo per tarną aukas į namus, kitiems pas savė jas dalindavo.

Bet šelpdavo ir sau visai nepažįstamus, įvairius perėjunus, o kartais net ir visai pašalpos nevertus. Taip pav. vienoj vietoj randame šitokį užrašą: „N. N. alkoolikui 1 rub.", kitoj: „kažikokiai cigoniško būdo bobai 1 rub."; trečioje vietoje: „kažkokiam perdaug kalbiam artistui 3 rub." ir t. t.

Trumpai sakant, užsilikęs a. a. vyskupo Cirtauto aukų užrašas yra begalo interesingas ir brangus veikalas, nors ir ne skirtas spaudai. Jis netik parodo gailestingą nabašninko vyskupo širdį, bet draug ir jo praktišką protą, mokėjusį teisingai nuspręsti, kiek kam duoti, kam šimtais, kam rubliais, kam kapeikomis.

Per tai jo didelis labdaringumas toli nebuvo vien jausmu paremtas, bet gerai apsvarstytas ir apgalvotas. Kur nereikia, a. a. vyskupas Cirtautas pinigų nemėtė, bet kur reikia ir tūkstančių nesigailėdavo. Neatsisakydavo jis savo pašalpos kitataučiams ir katalikams, bet už vis šelpdavo vietinius katalikus ir jų labdaringas įtaigas, kaipo negalinčias iš kitur pašalpos susilaukti. Daug pinigų taipgi išleidė sušelpimui neturtingų bažnyčių ir kunigų, ypač Kurše. To užrašuose neradom, bet iš kitur gerai žinom, jog taip buvo. Tiems žodžiams patvirtinti užteks čia kad ir liudijimo kun. A. V., kurs atvažiavęs į vyskupo Cirtauto laidotuves, kuone su ašaromis mums sakėsi gavęs per vyskupo Cirtauto rankas jau tai iš kolegijos, jau tai iš kitų šaltinių iki 900 rub. gydymuisi.

Tie ir kiti iš nabašninko gyvenimo faktai kuoaiškiausiai parodo, kad jis buvo tikras labdarys katalikas, o ne kaž kokios pirmeiviškos „nelaipsniuotos meilės" šalininkas, bėręs savo pinigus be atodairos kam pakliun, kaip tai drįso be jokio pamato paskelbti pirmeiviškos „Lietuvos Žinios", savo 109-me šių metų n-je. Kad jis laikėsi katalikiškos „laipsniuotos" meilės—tai parodo taipgi ir jo testamentas, kur visą savo turtą paliko katalikiškoms labdarybės ir apšvietimo draugijoms bei įstaigoms.

Pažinę a. a. vyskupą Cirtautą, kaipo ž m o g ų, prisižiūrėkim jam ir kaipo l i e t u v i u i.

Kaip jau minėjome, lenkai a. a. vyskupą Gasparą paskelbė „ne savo žmogumi". Tame jie nei kiek neapsiriko. A. a. vyskupas Cirtautas nebuvo lenku: jis buvo lietuviu netik iš prigimimo, bet ir iš įsitikrinimo. Gimęs žemaičiu, niekados jis save lenku neskaitė. Tiesa, kaipo išauklėtas lenkų dvasioje, jis jaunystėje linko prie lenkų; 1863 metais buvo dagi pasiryžęs draug su kitais eiti į karę ir tam tikslui turėjo pasisiūdinęs, ilgus, geros odos batus". Ir vėliau visą savo amžį jis mėgo lenkiškai šnekėti, visada buvo šalininku ramaus gyvenimo su lenkais, bet kuomet pastaruoju dešimtmečiu lenkinimo tikslams imta naudoties bažnyčia ir vartoti nekulturingas priemones, ypač Vilniaus, o išdalies ir Žemaičių vyskupijoje, a. a. vyskupas Cirtautas aiškiai pamatęs lenkų neteisybę, gyvai atjautė skriaudas lietuvių ir visiškai pripažino jiems teisę nuo lenkų užpuolimų gintis kaip spauzdintu žodžiu, taip ir kitokiais kulturiniais būdas. Dėlei to kiekvieną kulturinį lietuvių darbą visada mielai laimindavo, girdavo ir šelpdavo. Nebus čia nei kiek perdėta pasakius, jog nuo 1905 metų nebuvo beveik nei vieno svarbesnio atsitikimo tautiškame Kauniškių lietuvių gyvenime, kur. a. a. vyskupas Cirtautas nebūt dalyvavęs. Stai parodymai. 1907 metais vyskupo Paliulionies įprašytas a. a. vyskupas Gasparas sutinka būti pirmininku komiteto pirmiems lietuviškiems socijaliams kursams Kaune įrengti. Kaipo pirmininkas jis daro pas save posėdžius, į kuriuos meiliai kviečia visus komiteto sąnarius, meiliai lietuviškai su jais tariasi ir da meiliau visus vaišina. Tiems kursams galutinai įvykus, pats juos atidaro ir juose asmeniškai dalyvauja, nors tuomet jau buvo išrinktas vyskupijos valdytoju. Bent kiek ankščiau jis taipgi pašvenčia iškilmingai pirmutinę lietuvių mokyklą Sančiuose ir mielu noru atvyksta į pirmutinius „Saulės" kursų ir „seminarijėlės" metų pabaigtuvių aktus. O ir vėliau tapęs dieciziniu vyskupu pats pašvenčia naują lietuvių mokyklą Slabadoj ir „Saulės" namų pamatus. Dagi ir šįmet keliais mėnesiais prieš mirsiant netik neatsisako pašvęsti naujus šv. Kazimiero Draugijos namus, bet ir jos visuotiniame susirinkime kaip ir kitais metais per dvi valandi dalyvauja. Karštai užjautė ir kitas lietuvių draugijas, kaip šit: „Saulę", „Blaivybę", Šv. Juozapo, šv. Zitos. Visų jų a. a. vyskupas Cirtautas buvo arba nariu, arba šelpėju.

Nemažesnę užuojautą rodė jis ir katalikiškai lietuvių spaudai. Gerai suprasdamas jos svarbą, jis džiaugėsi jos pasisekimu ir liudėjo dėlei varžančių jos besiplėtojimą sąlygų. Jam bevyskupaujant ir laiminant kauniškė spauda padidėjo dviem jaunimo laikraščiais: „Ateičia" ir „Pavasariu" ir vienu paskirtu dvasiškijos reikalams — „Bažnytine Apžvalga". Visiems trims jis netik davė leidimą, bet ir savo palaiminimą. Jo tai asmenyje katalikiškoji kauniškė spauda ištikrųjų nustojo savo globėjo. Pasakytumėm net t ė v o, nes nors kartais jis bardavos dėl spaudos prasižengimų, tečiau darydavo tai daugiau kaip tėvas, negu kaipo vyskupas. Ir tai darydavo kuorečiausiai ir švelniausiu būdu.

Tas pat aišku taipgi iš kitų a. a. vyskupo Cirtauto parėdymų. Gana bus čia priminus, kad ir lietuviškas kunigų rekolekcijas, įvedimą lietuvių kalbos į seminarijos dvasiškus skaitymus, meditacijas, konferencijas, praplatinimą lietuvių kalbos teisių Kauno bažnyčiose ir t. t. Vis tai įvyko vyskupaujant a. a. vyskupui Cirtautui ir yra jo nuopelnas, kaipo ganytojo lietuvio, kurs neskriausdamas lenkų, rūpinosi teisingus savo tautiečių reikalavimus bažnyčioje patenkinti.

Jei kaikuriems karštuoliams to buvo negana, jei jie rugojo, kad daromos lietuvystės naudai reformos eina perlėtai, palengvėl, o kitos ar visai nedaromos, tai tokiems ponams reiktų čia priminti a. a. vyskupo Cirtauto žodžiai, jog „aš esu vyskupas ne vien lietuvių, bet ir kitaip kalbančiųjų, ir jog negalima visko padaryti susyk".

Tiek apie a. a. vyskupą Cirtautą kaipo apie lietuvį.

Lieka dar keletas žodžių pasakyti apie jį, kaipo v y s k u p ą. Tiesa, savystoviai jis neilgai tevyskupavo, vos trejus metus, bet ir per tą trumpą laiką savo vyskupijos valdymo būdu pasirodė iš kuogeriausios pusės. Jis žiūrėdavo į kiekvieną kunigą, o ypač į kleboną, ne vien kai-

po į savo pavaldinį, bet kaipo ir į žmogų. Todėl pirm padarysiant kokį paskyrimą ar perkėlimą, ilgai galvodavo ir neretai skiriamojo klausdavosi, ar jis mielai naujon vieton važiuotų, ar neturi iš savo pusės kokių klučių ir t. t. Nenorėdamas niekam daryti nemalonumų, a. a. vyskupas Cirtautas ir kunigų paskyrime kiek galėdamas vengė viso to, kas gali skiriamojo asmeniui būti negeistina ar nemiela. Tuo būdu jo atsinešimas į kunigus buvo visados tėviškas, draugiškas, sujungtas su nemėgimu skubintis ištarmes išduodant. Ačiu tam, jo visi įsakymai ir paskyrimai buvo artimiausi krikščioniškos teisybės ir meilės idealui, kaipo visados paremti ant tam tikrų Bažnyčios įstatų ir todėl visai liuosi nuo asmeniškų simpatijų ir antipatijų, nuo subjektivaus skirstymo pavaldinių į personas gratas et ingratas (į asmenius malonius ir nemalonius) ir visai nepriklausantis nuo elgimos sulig upo bei pašalinių asmenų įtekmės.

Kalbėdami apie vyskupą Cirtautą, kaipo žmogų, pabrėžėme augščiau jo nepaprastą širdies gerumą ir meilingumą. Vyskupijos valdyme tos a. a. vyskupo ypatybės turėjo savo gerą pusę, bet ne visada tai išeidavo valdomųjų žmonių naudai. Kęsdamas perilgai įvairius savo pavaldinių nuo doros nukrypimus ir net viešus papiktinimus, perilgai laukdamas jų pasitaisymo — a. a. vyskupas kartais nenoroms leisdavo savo dvasiškoje dirvoje įsigalėti kūkaliams, kuriuos stipresnėji ranka būtų tuojau su šaknimis išrovus.

Tą perdidelį nabašninko vyskupo gerumą išnaudodavo neretai ir lenkai savo tikslams. Ačiu tam vyskupo gerumui lenkams ir jų prieglaudoms daugiausiai tekavo aukų nuo vyskupo; ačiu tam pačiam gerumui ir lenkų kalbai bažnyčiose (pav., Karmelavoj, Žeimėj, Čekiškyj) buvo duota didesnės teisės, negu po teisybei priderėjo. Stengadamasis būti idealiai teisingu, nabašninkas ir kanauninkų paskyrime laikėsi tos nuomonės, kad Žemaičių kapitulon turi įeiti tiek pat lenkų, kiek ir lietuvių. Taip bent galima spėti iš jo paskyriimų, kur šalip lietuvio kandidato visada buvo taipgi statomas ir lenkas, nors Žemaičių vyskupijoj lenkų liaudies ir kunigijos gal bus tik kokia dešimta dalis visų katalikų.

Toks tai buvo a. a. vyskupas Cirtautas, kaipo žmogus, lietuvis ir vyskupas. Žinoma, negalima pasigirti, kad būtumėm čia visas žinias apie jį surinkę. Mes padarėm, ką galėjom. Kiti vėliau, gal padarys geriau. Bet ir iš to, kas augščiau pasakyta, yra gana aišku, jog a. a. vyskupas Cirtautas buvo nepaprastas mūsų tautos veikėjas; o jei jis padarė kur-kas daugiau gero kaipo žmogus, negu kaipo vyskupas, tai tame kaltas ne jis, tik pertrumpas jo vyskupavimas ir nepatogios aplinkybės, tarp kurių jam teko gyventi. Valdyti plačią Žemaičių vyskupiją jam buvo lemta neramiu kulturinio persilaužimo metu, kuomet kuone kasdien iškilsta nauji klausimai, naujų reformų reikalavimai. Jų visų patenkinti a. a. vyskupas Cirtautas neįstengė ar nesuspėjo. Bet jis visgi praskynė kelią naujai geresnei ateičiai. Jo įpėdiniams tolesnis darbas bus jau daug lengvesnis ir pasekmingesnis. Iš „Draugijos".

———•———

J. E. SEINŲ VYSKUPAS Antanas Karosas išvažiavo 5 d. lapkričio į užsienius, lydimas „Vadovo" redaktoriaus kun. Pranc. Kuraičio. Užsieniuose žada išbūti apie tris mėnesius. Vyskupijos valdytoju paliktas kun. pralotas Antanavičius.

Kun. Justinas Staugaitis, Pakuonio klebonas, atvyko į Seinus pavaduoti kun. Kuraitį „Vadovo" redagavime.

Kun. Antanas Polubinskas, Seinų Dvasiškosios Seminarijos profesorius, patvirtintas Marijampolės gimnazijos kapelionu, kur iškeliavo 9 d. lapkričio.

Kun. Val. Antanavičius, buvusis Marijampolės gimnazijos kapelionas, paskirtas klebonu į Kaimelį. Kun. Katilius, Kaimelio klebonas, perkeltas į Griškabūdį klebonu.

———•———

LENIŠKIAI, Suvalkų gub. Yra čia dar nauja, labai gražį koplyčia su kapinėmis, kur apylinkė laidojasi. Cionykščiai gyventojai ketina prašyti J. E. Vyskupo, kad paskirtų į leniškius kunigą. Tokiu būdu susidarytų nemaža parapijėlė. Sakių mat, parapijos ne kietiną skriausti, nes Sakiams pasistačius bažnyčią, be abejo, prisijungs prie Sakių apylinkių parapijų kaimai, kurių gyventojai ir dabar ne į savo bažnyčias, bet į Sakius ateina. Nuo leniškių į Sakius, tiesa, nepertoli — 5 verstai, bet dabar jau, ir jeigu neužšals, iki vasarai keliai neišvažiuojami; per šilus ir vasarą keliai neidžiūsta.

———•———

KAUNAS. Lapkričio 1, Visų Šventų dienoj, Kauno kapinėse buvo pašvęstas a. a. kun. Kaz. Jauniaus paminklas, pastatytas iš sudėtų visuomenės aukų. Iškilmėn buvo susirinkę skaitlingos minios žmonių, tarp jų nemaža inteligentų.

Iš Lietuvos.

SEINAI, Suvalkų gub. Cia savu laiku pragarsėjo vienas „rodakas" (lenkas) liaudies mokytojas Deliatkevič, kuris pamatęs pirmą kartą atvykusią atlaiduosna lietuviatę G., pabučiavo į veidą (ant šventoriaus, laike pamokslo), už ką buvo patrauktas teisman, bet bijodamas nustoti dėlei teismo mokytojo teisių, todėl stengėsi kiek galėdamas susitaikyti geruoju, kas jam ir pasisekė. Vienok pareikalavus lietuvaitei G., jis turėjo inmokėti 25 rublius lietuvių „Žiburio" draugijos naudai, kaipo pabaudą.

Dabar Deliatkevič priimtas kariuomenėn, ir kaip jis sakėsi, kad novobrancus „negal" valdžia nubausti, taigi nuo dienos priėmimo kariuomenėn pradėjo stumdyti susitikdamas gatvėse Seinų lietuvius, kuriuos jis intaria, kad ne jie, tai jam būt nereikėję mokėti 25 rublių pabaudos. Dar inkalbėti jo pažįstamieji taip-pat varo tokį darbą, kaip ir pats D. Dabar D. jau patrauktas atsakomybėn už savo „padorų" mokytojišką pasielgimą.

Neseniai čia taipogi viens „rodakas" priėjo galą liepto už panašius darbus; taigi ir šiam D. gal tas pats tekti.

K. Kaimietis.

———•———

SEINAI, Suvalkų gub. Seinų miestas neužilgo tap-

siąs svarbia apšvietimo vieta. Jame gyventojų ne pilni 4.000, o pradedamųjų mokyklų šešios. Beto, dar čia kunigų seminarija ir miesto trijų klesų mokykla. Šitoji mokykla neužilgo turinti būti pakeista į keturių klesų mokyklą ir vadisis augštesniąja pradedamąja mokykla. In ją būsią priimamos ir mergaitės. Pabaigusieji ir pabaigusios šią mokyklą taip-pat galėsią dar dvejus metus mokyties taip vadinamuose pedagogijos kursuose, kurie būsią prie mokyklos įsteigti. Tuomet jau gausią mokytojų teises. Būsimajai mokyklai ir kursams būsią ir nauji mūro namai pastatyti. Jau ir plenas priruoštas; atsieisią apie 30.000 rublių. Miestas dėlei savo neturtingumo tam reikalui paskyrė tiktai 1200 rublių.

Suvalkų gubernijos mokyklų vyresnybė rūpinasi, kad Seinuose būtų įsteigta mokytojų seminarija. Bet šis dalykas ne taip greitai įvykdomas. Vietinės vyresnybės sumanymas dar eisiąs Peterbūrgan. Miestas jau apsiėmė parūpinti reikalingą seminarijai žemės plotą. Jeigu visa tai įvyktų tai ir miestas gerokai laimėtų ir Dzūkijos apšvietimas greitai pakiltų. Bet yra ir pavojus: dėlei mažos pašalpos, kurią miestas skiria mokyklos namų pastatymui, mokykla galinti būti pernešta kitan miestan.

CIPENAI, Panevėžio apskr. Kaimas gana didelis, susideda iš dvidešimties su viršum pilnų ūkininkų, todėl ir laukai toli nuo kaimo, taip kad galas laukų stovi už dviejų arba už pusantro versto. Labai čia reikalinga skirstyties į vienasėdžius, ko dauguma ūkininkų ir geidžia, bet yra tokių tamsuolių, kurie nenori nė klausyti apie tą naujieną ir dar kitus atkalbinėja, prilygindami visokius neva „priklodus": esą išsiskirsčius bus blogiau gyventi, mat dabar esą tokie laikai, visur pilna „razbainiukų", kurie galį išpiauti žmones, sudegint triobas ir dar iškept, kaip vištelius; gi ant kaimo vis, esą, ramiau gyventi. Žinoma, atsiranda tamsuolių, kurie tiki tokiems „priklodams" ir trukdo užmanytą darbą. Ukininkai, kurie tai gerai supranta ir numano, mielu noru apsiima kraustyties iš to barnių ir bylų lizdo nors ir šiandien, bet tie, kurie nuo tamsybės ir alkogolio apakę, nenori nė girdėti apie tai ir ūkininkui S. Z., kurisai daugiausiai darbuojasi apie išsiskirstymą, tamsuoliai net keršija kokią ten „štuką" padarysią. Vienok tikimasi, kad galų gale laimėjimas vis būsiąs susipratusiųjų ūkininkų pusėje.

LUKŠIAI, Naumiesčio apskr. Jau šešti metai, kaip gyvuoja čionai „Žiburio" skyrius, įsteigtas buvusio vikaro kun. Skinkio. Ne vieną tasai kunigas patraukė ant šviesos kelio. Žmonės gerai atjautė „Žiburio" skyriaus naudingumą. Pirmais gyvavimo metais įsteigta skaityklą, prieglauda elgėtoms. Žmonės gana gerai suprato, kaip seneliams reikalinga prieglauda, nesigailėjo nė vienas, šelpė reikalingais daiktais senelių užlaikymui. Ypač atjautė tą svarbą Zyplių dvaro savininkai grapai Potockiai, aukodami 200 rublių grynais pinigais, duodami dovanai reikalingus baldus ir kurą.

Matė gerb. įsteigėjas, kad Lukšių apylinkėje yra keletas nemokančių rašyti, ypač merginų. Tuo tikslu inkurta šventadieniai vakariniai kursai dovanai mokytis skaityti ir rašyti. Nevienas yra už tai lig šiai dienai dėkingas. Nariai, matydami kun. J. Skinkio darbus, vienbalsiai išrinko jį į garbės narius.

Suruošta keletas vakarų „Žiburio" naudai, iš kurių gana daug liko gryno pelno. Šiais metais „Žiburio" skyrius turėjo 113 narių: pilnai užsimokėjusių 69, neužsimokėjusių—44. In skaityklą pareina beveik visi lietuviški laikraščiai, išskiriant anti-katalikiškus. Knygyne yra arti šešių šimtų įvairaus turinio knygų, kuriomis šimet naudojasi apie 100 žmonių. Apskritai knygynu naudojasi tik jaunimas, kurio vaikinų daugiau, negu merginų. Skyrius išlaiko prieglaudą su 6 seneliais ir vieną našlaitę mergaitę.

Per visuotinąjį „Žiburio" skyriaus susirinkimą nutarta vienbalsiai statyti savas namas 14 sieksnių ilgio ir 5 pločio, kuriuose bus prieglauda, arbatnamis, didelė salė susirinkimams ir ant augšto ateityje mokykla. Namai maž-daug atsieitų 4 tūkstančiai rublių. Susirinkimas išrinko čia neseniai atvykusį kun. Seniūną rinkti tam namui aukas. Žmonės šiam reikalui užjaučia, aukoja netik ūkininkai parapijonis, bet ir bežemiai liuosininkėliai. Aukos jau pradėtos rinkti, darbas gana gerai sekasi, neatsisako nei vienas: duoda kas pusrubliais, kas dešimtimis, šimtais ir daugiau. Ligšiol pinigų yra kasoje maždaug 2.000 rublių.

Žymiu aukotoju yra kun. Muleikaitis, amerikietis, paaukavęs net 500 rublių.

Lukšiečiai, su tiek pinigų galime pradėti statyti savus namus, tik nenuleiskime rankų. Aukokime, kurie dar ne aukojome, nesigailėkime skatiko, juk nepoilgam susilauksime savų namų, tada nereikės mums ar tai per pakasynas, ar vestuves valkioties po surūgusias žydų alides.

ROZALINO valsčiuje (Panevėžio apskr.) suimta vagių kuopa — 6 žmonės. Rasta ketvertas vogtų arklių ir kitokių daiktų.

PILVIŠKIAI, Marijampolės apskr. Pernai metais pavasaryje mūsų apylinkėje gana daug sirgo ir stipo karvių. Kaikurie spėjo, kad to priežastimi buvęs sausmetis. Kaikurie ūkininkai, matydami būsią blogai, nors pigiai, bet pardavinėjo pusiau stipusias karves žydui ant mėsos. Šimet taipogi buvo vienas toks atsitikimas. Žydas N. nupirko iš vieno ūkininko stipeną-karvę ir vedė į Pilviškius. Kelyje karvė puolė ir pastipo. Žydas atbėgęs pas ūkininką pradėjo kelti trukšmą, bet ne dėlto, kad stipeną pirkęs, tik dėlto, kad ją papjaut nespėjęs, esą „būčiau už mėsą pinigus gavęs". Čia aišku, kaip ant delno, kad žydai nesveikus gyvulius piauna ir jų mėsą žmonėms pardavinėja.

KURTUVENAI, Šiaulių apskr. Iš šito kampelio ėjo vienas lietuvis, Ravotas, į Ameriką, bet dideliai suvargo ir nenuvažiavo. Prūsuose išbuvo 9 savaites. Jo pati, nors neturtinga, vargais negalais važiavo jį iš Prūsų parsivežti. Taigi dabar neseniai parsivežė šiaip-taip, o kelionės pinigai išleisti ir namie daug išparduota visoko, berenkant kelionei pinigus.

SINTAUTAI, Naumiesčio apskr. Miestelis stovi ant didelio trakto, nes eina plentas per patį vidurį nuo Sakių iki Naumiesčio. Keleiviai nesiliauja ėję; pramonė bujote bujoja, lietuvių krautuvių net 5, žydų 2, aludžių 4—pusė lietuvių, pusė žydų rankose. Būtų gera dar, kad lietuviai intaisytų geležių sankrovą.

Po ugnelės Sintautai pagražėjo; netik pats miestelis, bet ir bažnytėlė bus labai gražė, ką parodo dabartinio meistro latvio darbas. Perkėlus raštinę, manėme sueigos bus blaivios, bet kur tau: tuoj išdygo ir aludė Rygos alaus, kurio sintautiečiai dar buvo neragavę. Sintautiečiai turtingi—išmaitįs. Prie darbo reikia noro, sako patarlė; taip ir čia, prie raštinės reikia alinės: kur tau, toli parsinešti, daug matys.

Kai dėl mokyklų — daug sunkiau eina; kelinta sueiga tarėsi įsteigti dviklesę mokyklą, bet jos kaip nėra, taip nėra.

Draugijinis gyvenimas apsnudęs... bet ką sakau — daugelis dirba, kiekviena naktelė išmieruota žingsniais ar pliauškimais, o šventos dienelės pagarsėja peiliais, kumščioms, keiksmais.

VILKAVISIS, Suvalkų gub. Kaip mieste, taip ir apylinkėje šįmet priviso labai daug pelių. Nebeatmenamas apsireiškimas!

MIROSLAVAS, Seinų apskr. Spalių 6 dieną buvo „Žiburio" susirinkimas, pašvęstas jaunimo reikalams. Kalbėta apie jaunimo ydas: 1) kad nevaikščiotų nekviesti į vestuves, nes toksai pasielgimas žemina tik jaunimo gražų vardą; gerbiąs save jaunikaitis ar mergina neišdrįs kelti tenai kojos, kur jų neprašo; 2) kad jaunikaičiai nevaikščiotų naktimis, nekapotų be reikalo gyvulių, nelaužytų pakelėmis medžių, tvorų, naktimis nekeltų triukšmo su visokiais „šposais".

Paskui vienas kalbėtojas plačiai ir aiškiai išdėstė kaip rašyti laiškus.

Pakėlus dar kareiviavimo klausimą, paaiškėjo, kad geriau eiti kariuomenėn, negu bėgti Amerikon, iš kur jau niekad nebus galima sugrįžti dėlei sunkios atsakomybės.

Buvo sakyta ir eilių. Pažymėtina, kad susirinkime pirmu kartu išdrįso viešai prabilt merginos — Marijona Ciżauskiūtė ir Vl. Langriniūtė gražiai pasakė Maironio ir Dagilėlio eiles. Susirinkusieji nustebo — „tai, girdi, net merginos prakalbas rėžė". „Salt."

VILNIUS. Urvas po žemėmis. Kanalizacijos tikslams bekasinėjant miesto gatves, kaskart daugiau randama įvairių indomių dalykų. Neseniai buvo rasti katedros pleciuje geležiniai marškiniai, kokius vartodavo senovės ricieriai, dabar užtikta storas muras su užmūrytomis durimis, nuo kurių eina ilgas urvas po žeme. Tas urvas tai senovės kunigaikščių palikimas; urvo gi, kol vanduo nebus iš jo išsemtas, apžiūrėti negalima.

UKMERGE, Kauno gub. Neseniai visas mūsų miestas buvo sujudintas nepaprasta naujiena. Ukmergės kalėjime sėdėjo kriminalis prasikaltėlis, pasmerktas 12 metų katorgon. Kalinys buvo siuvėjas. Taigi kalėjimo viršininkas sumanė tuomi pasinaudoti. Jis davė savo namuose kaliniui darbo, o tas, parinkęs tinkamą valandą, pabėgo per stogą. Žinoma, viršininkas dabar labai nusiminęs, nes kalinio nepasisekė sugauti.

GRAŽISKIAI, Vilkaviškio apskr. Spalių 24 dieną areštavo Vaitkabalių kaimo ūkininką Kriaučiūną ir jo posunį Feliksą Verbylą. Kriaučiūną suėmė už tai, kad koksai tai gyveno pas juos Kriaučiūno giminaitis, kuris nebuvo paliuosuotas nuo kariuomenės.

LAUKUPENAI, Vilkaviškio apskr. Spalių 17 dieną Laukupėnų lauke palei girią rado dviem šūviais iš šautuvo sušaudytą girios sargą iš Skardupių kaimo, valstietį simaną Mačiulskį. Kaip kiekvieną dieną eidavo pavakare giria apsižiūrinėamas, taip ir tą dieną išėjo, bet jau sugrįžti nebesugrįžo. Mačiulskio liko pati su trimis mergaitėmis, vyriausioji kurių tik 8 metų.

Velionis yra tarnavęs 5 metus kariuomenėje ir dukart buvęs Amerikoje, tik praėjusiais metais sugrįžęs tėvynėn ir, vos pagyvenęs metus, tokią netikėtą mirtį sutiko.

VILNIUS. Miesto valdyba išbrėžė ateinantiems keturiems metams 63 rinkikus už tai, kad jie nepamokėjo miestui reikalaujamų mokesčių. Išbrėžtieji daugiausiai miesto pakraščių gyventojai. „L. Žin."

Amerikos Naujienos.

Nereikia kalėjimo. Wiscasset, Me. Lincoln'o apskrityje taip maža atsiranda peržengainčių valstijos įstatymus žmonių, kad vietinis kalėjimas mažne visada būna tuščias. Tad atsakanti vyriausybė nutarė kalėjimą čia visai panaikinti. Jei pasitaikys kada koks prasikaltėlis, tai jis bus nusiųstas į Knox'o apskrities kalėjimą Rocklande.

Tai bent palaimintas kampelis!

Trustai naikina kiaušinius, kad pakelti kainas. Washington, D. C. Tennessee valstijos atstovas McKellar rengiasi įnešti Kongresan pareikalavimą, kad būtų apribotos sauvalystės kiaušuinių trusto. Susekta mat, kad trustas tyčia sunaikina dideliais sandeliais kiaušinius sukrautus šaldinyčiose, kad galėtų paskui pakelti ant tų prekių kainas. Jau šįmet kiaušinių kainos perėjo savo rubežius, ir da nežinia kaip augštai jos iškils. Kame-gi tokio brangumo priežastis? nustebus, klausia Amerikos visuomenė, kuriai prisieina skaityties su kiekvienu centu. Krautuvninkai aiškina stoka produktų; šįmet, girdi, vištos mažiau sudėjo. Tuogi tarpu žinoma iš skaitlinių, kad kiaušinių produktas pastaraisiais 5 metais be perstojo augo. Kuomet per tuos metus Amerikos gyventojų skaičius pasidaugino 21 nuošimčiu, tai kiaušinių produktas pakilo 23 nuošimčiais.

Taigi ne kiaušinių stoka kalta už dideles kainas, bet sauvalingų kapitalistų sindikatai. Sit ir dabar Philadelphijoje mokama po 75 centus už kiaušinių tuziną dėlei jų neva stokos. Tuogi tarpu Pennsylvanijos šaldinyčiose guli nuo 12 balandžio 10 milijonų nepajudintų kiaušinių. Trustai tyčia juos laiko, kad prigaudinėt žmones, būk kiaušinių šimet mažiau vištos sudėję ir dėl tos stokos lupti nežmonšikas kainas. Galų gale, kada kiaušiniai pasęsta, tada trustai juos sunaikina milžiniškiausiais sandeliais.

Tas pat daroma su mėsos, sviesto ir žuvų sandeliais šaldinyčiose. Jei Suvienytų Valstijų randas tokių savo besočių kapitalistų suktybių neišnaikis, veltu laukti pragyvenimo atpigimo, nors ir visiškai muitas būtų panaikintas.

* *

Prezidento Wilsono duktės Jessies vestuvės su p. Sayer įvyko šią savaitę Washingtone Baltamjame rūme. Vestuvės buvo didei iškilmingos, nes prezidentas jas surengė kaipo kokią valstijos puotą. Net svetimų šalių pasiuntinius ir visus diplomatus pakvietė dalyvauti vestuvėse pilnose uniformose ir vien kaipo savo valstybių reprezentantus, kō ligšiol nei viens prezidentas, išleisdamas savo dukterį į marčias neišdryso daryti. Kad tokiose iškilmėse neįvykytų negeistinos paklaidės, buvo padarytos kelios vestuvių ceremonijų repeticijos, įskaitant nuotaką su savo tėvu. Tokios repeticijos karalių ir kunigaikščių dukterims nereikalingos, nesį jos iš mažens papratusios prie augštos draugijos apsiėjimų.

* *

Vėl užsidegė laivas. In New Yorką šią savaitę atplaukė Italijos linijos laivas „Ancona" su 2500 keleivių. Toli nuo kranto nuplaukus, ant laivo nakčia expliodavo alkogolinis pečius, sužeizdamas kelis žmones. Expliozijos dūmai akies mirksnyje išsiskraidė po visą laivą, ir žmonės persigandę, kokią drapaną nutvėrę, išsirito visi ant viršutinių lubų. Nieks neabejojo, kad gresė tuomet jiems Titaniko arba Volturno katastrofa. Bet laivo darbininkai, padedant daugumai keleivių, taip energiškai stvėrėsi gesinti ugnį, kad į 15 minučių jos nieko nebeliko. Stebėtina, kad šį rudenį taip dažnai atsikartoja laivų gaisrai.

* *

Pilkės mėtymo pasekmės. Sio rudens pilkės mėtymo metas pasibaigė 15 mirčių ir 175 sužeistais. Praėjusiais metais tokių nelaimių skaitlinės buvo daug mažesnės.

* *

12.000 elektros darbininkų sustreikavo. Schenectady, N. Y. Straikas pakilo dėlei to, kad buvo paliuosuoti nuo vietų keli elektros darbų prižiūrėtojai.

* *

Mušė pačią 2.080 kartų. Pero Edwards'o pati skundėsi ant savo vyro Pittsburgo pavieto policijos teismui, kad aną vyras mušęs kas savaitė per 40 metų. Tai jis Tamstą mušęs apie 2.080 kartų? — ištarė teisėjas — Dar daugiaus, pone, — atsakė moteriškė — nes tankiai ir daugiaus nei kartą į savaitę gaudavau pilti. Pereitą mėnesį jis man davė tik 15 centų, šį gi mėnesį 25 centus. Negaliu jau toliau panešti savo vargo. Pabausk, pone teisėjau, mano nedorą vyrą. — Gerai, — atsakė sudžia. — Turi jis atsėdėti kalėjime 30 dienų, gal pasitaisys.

* *

Boikotuoja kiaušinių pardavėjus. New York, N. Y. Sią savaitę visoje valstijoje moters pradėjo didelį boikotą prieš kiaušinių pardavėjus. Moterų susivienijimas išsiuntinėjo kelis šimtus telegramų į žymesnes namų šeimininkes, ragindamos nepirkti kiaušinių patol, pakol jų kainos nebus numuštos. Nereikia pridurti, kad daugybė moterų paklausė to paraginimo, nes nėra turbūt Amerikoje to žmogaus, kuris nebūtų suerzintas nesvietiška maisto brangybe.

Iš Visur.

MEXIKO.

Iš Vera Cruz ateina žinios, jog netoli Zuarez'o verda mexikiečių savytarpinė kova; karės lauke esą išviso apie 10.000 žmonių. Kovoje kartais būva stipri lygsvara, jog ne galima nei numanyt, ar federalistai, ar maištininkai paims viršų.

Pereitą subatą palei Zuarez'ą maištininkai sudinamitavę du rando traukiniu, vežančiu 1500 kareivių. Pačiame gi mieste padegta puikiausi rando tiobesiai ir siaučia didžiausia anarkija.

Apie Mexikos karę sunku kokią nors teisingesnę žinią paduoti. Wilsono valdžia su dideliu užsiinteresavimu rodo prielankumą revoliucijonierių vadams, o neapykantą Huertai, Mexikos prezidentui.

Laikraščiai gi, pataikaudami savo randui, ir faktus sau leidžia iškreipti taip, kaip jiems patogiau. Taip, kaip apie Beilio bylą iš Amerikos dienraščių nieko tikro nebuvo galima sužinoti, apart žydų lermo, taip ir iš dabartinių Mexikos maištų žinios skleidžias iš didelio šališkumo versmių.

RUSIJA.

Naujas kalendorius Rusijoje. Buvo daug kalbėta apie įstatymo sumanymą pakeitimui senojo kalendoriaus naujuoju. Bet paskutinės žinios praneša, kad tasai sumanymas likęs visai be pasekmių. Mat, tam pasipriešinusi pravoslavų dvasiškija, anot kurios, naujas kalendorius galįs būti įvestas tiktai sutikus pravoslavų cerkvėms.

Suimta vagis. Vilniun atvežta kuopa tarptautinių vagių, kurie pastaruoju laiku vogė Siaur-Vakarų geležinkeliuose. Paskutinė jų vagystė buvo pas kamergerą Kaveliną netoli Peterburgo; tenai pavogta 15 tūkstančių rublių.

Seimyna ir policija. Vidaus reikalų ministerija gauna dažnai užklausimų, kuomet, susivaidijus šeimynai, gali kišties į tuos vaidus policija.

Vidurinių reikalų ministerija paaiškino dabar, kad šei-

mynų nesusipratimai reikia tik labai atsargiai liesti. Susimušus giminėms, gali būti pradėta byla tik tuomet, kuomet nukentėjęs skųsis. Susivaidijus vyrui ir žmonai, nė vienas negali kitą teisman traukti. Girtą vyrą, jei tas vyras viešos tvarkos ir ramumo neardo, policija irgi liesti neturi teisės. Tik atsitikus prasižengimui kriminaliniuose įstatymuose pažymėtam, policija turi tuoj savo priedermę atlikti ir kaltinamąjį areštuoti.

Namų savininkas irgi neturi teisės reikalauti suėmimo pasigėrusio gyventojo, jei jis viešos tvarkos ir ramumo neardo.

Retas atsitikimas. Amūro apygardoje, netoli Učalovos kaimo, rugpiučio 26 dieną lijo raudonomis, kaip kraujas, kirmėlaitėmis, kurios apdengė 2½ ketvirtainio versto per pusantro colio storio. Bet kirmėlaitės tuojaus pagaišo.

Žydų studentų skaičius dar mažinamas. „Dien" rašo, kad švietimo ministerija nusprendė dar mažinti žydų skaičių universitetuose, nes krikštyti žydai nuo 1914 m. bus skaitomi lygiai su nekrikštytais, ir pagal bendro skaičiaus bus normuojamas studentų žydų procentas.

Nubausti už slaptą išeivių gabenimą. Minskas. Iš čia į Olonecko guberniją išsiųsti 5 agentai, gabenusieji išeivius. Septyniems gi žmonėms uždrausta gyventi Minsko ir kitose gretimose gubernijose.

Kalinių badavimas. Kostromos Politikos kaliniai pradėjo badauti, reikalaudami, kad jiems būtų pasakyta, už ką jie suimti. Mat, suimti juos suėmė, bet nežinia už ką, nieko jiems nesako.

¶ Peterburgas, lapkričio 19 d. Peterburge ir kaikuriose šiaurinėse gubernijose sustraikavo apie 65.000 pabrikų darbininkų. Straikas surengtas užprotestavimui prieš teisimą nekurių savo draugų Buchove, kaltinamų už nelegališką darbo pametimą.

ANGLIJA.

Karaliui pritrūko tarnų. Iš Londono praneša, būk Anglijos karaliui pristigę tarnų. Iš tos priežasties ir kai-kurie karališki svečiai savo vizitas turėję atidėti.

Karalius Jurgis apmoka daugybę savo motinos, karalienės Alexandros tarnų Marlboroug rume su ta išlyga, kad prireikus kokiame atsitikime jie būtų atleisti laikiniai patarnauti į karaliaus rumus Buckingham Windsor. Tečiau motina pati nuolatai kelia balius ir negali nei jokio savo tarno sūnui paskolinti. Iš tos priežasties tarp dviejų karalienių kilus nesantaika.

PRANCIJA.

Šiaurinėje Prancijoje, kaip praneša iš Donai, dideli angliakasių straikai pasibaigė pripažinimu jiems 8-ių valandų darbo dienos. Straikierių skaičius siekė iki 40.000. Viso gi tame distrikte angliakasių besama į 200.000 žmonių.

Amerikos lietuvių Katalikų apsileidimas.

Labai linksmas žinias, skaitant laikraščius, galima iš girsti apie darbštumą vokiečių katalikų, kurie savo tankiuose susivažiavimuose apsvarsto savo bėgamuosius reikalus kaslink katalikų gyvenimo. Vokiečiai katalikai per susirinkimus savo svarbiuosius nutarimus nepalieka ant popieros, bet rūpinasi įvykdinti gyveniman. Nors čia, Amerikoje, jau ir lietuvių katalikų buvo keletas susivažiavimų ir daug naudingų sumanymų tapo juose pakelta, bet visi tie sumanymai ir nutarimai kaž-kodėl eina vėžio žingsniu. Jeigu pažvelgsime į mūsų „pirmeivius", tie visokiais būdais rūpinasi išplatinti savo netikusius raštus tarp žmonių, kad patraukus kuodaugiaus į savo partiją. Siose dienose Chicagoje, Apveizdos Dievo parapijoje, laisvamaniai įsteigė savo knygyną priešais bažnyčios duris, kur pareina visi socijalistų laikraščiai ir visos bedieviškos knygos. Skaitykla esti atidaryta kožną vakarą nuo 7 iki 7 val. Insteigėjai šito knygyno, kaip girdėjau, nori partraukti kalbėtoją, d-rą Sliupą, kad paragintų žmones lankyties į skaityklą arba, geriaus sakant, idant atitraukus žmones nuo bažnyčios.

Nors Amerikoje nemažai yra gerai apsišvietusių ir susipratusių katalikų, bet jie nemoka atsispirti visokiems laisvamanių ir socijalistų užmanymas. Mūsų katailkiška spauda dabartiniame laike yra labai turtinga savo raštais, bet mūsų žmonės nemoka jais pasinaudoti. Cia, Amerikoje, nemažai yra visokių katalikiškų draugijų ir tarp narių randasi nemaža darbščių katalikų, bet kad užkirsti kelią besiplatinančiai bedievybei, mažai teparodo savo veiklumą.

Kad spauzdintas žodis aštresnis yra už kardą, užtai ir mūsų pirmeiviai visomis jiegomis darbuojasi, kad daugiausiai praplatinus savo šlamštų tarp gerų katalikų, o lietuviai katalikai, būdami mažai apšviestais tikėjimo dalykuose greitai persiima jų klaidingomis idėjomis.

Matydamai tokį didį pavojų iš mūsų priešų, kokiais yra laisvamaniai ir visokio plauko cicilikai, turime imti į rankas tą kardą, kuriuomi yra mūsų katalikiškieji laikraščiai ir knygos. Nesigailėkime vieną, antrą doleri išleisti ant gerų katalikiškų laikraščių ir knygų, o skaitydami gerus laikraščius ir knygas patįs gerai apsišviesime ir kitus savo draugus galėsime perspėti nuo bedievių suvadžiojimo.

K. Vosylius.

Trumpos žinutės iš visur.

¶ Pretorija, Pietinė Afrika. Cia straikuoja apie 22.000 angliakasių ir dirba visokias sauvalystes. Pastaromis dienomis policija, bemalšydama riaušininkus, užmušė 3 straikierius.

¶ Berlyne, Vokietijoj, traukinys įvažiavo į darbininkų burį; 6 žmones užmušė ir kelis sužeidė.

¶ Telegramos iš Paryžiaus praneša, kad Italija pardavė Turkijai tris savo karės laivus: „Sardegna", „Sicilia" ir „Re Umberto".

(Pabaiga ant 14 pusl.)

KUN. A. KAUPO.

Jieškok aukso širdyje.

Pasaka

(Pabaiga.)

Jonukas visai apsiblausė, nuliūdo: dabar tiktai suprato, ko troško, — išsiilgo Girdžių Mykoliuko, geidė mokinties to, ko jo draugas mokinosi, troško važiuot į miestą, į gimnaziją.

— Mokslo, mosklo! — šaukė jo dūšia. Jonukas į kelias nedėlias sukūdo ir išblyško. Klausėsi godžiai, kad vyrai pradėdavo šnekėti apie mokslą.

— Geras daiktas vaiką leisti į mokslą, — kalbėjo kartą šeimininkas kaimynui, — kad aš taip turėčiau sūnų, tuojau į gimnaziją siųsčiau. Aure Mikys išleido savo vaiką į kunigus. Kaštavo, tai kaštavo; du tūkstančiu padėjo, bet užtai dabar pas jį pinigų — šunes guli.

— Na, o kažin Griškiui kiek kaštuoja jo Petras? — paklausė kaimynas.

— Griškiui? O, jau išdėjo kokius tris tūkstančius, į skolas, žinai, įlindo: Petras, mat, pabaigė gimnaziją, ir dabar eina universitetą.... Plynia žino, ant ko mokinasi. Et, jau ko, ko, ale mokslo galo nesuseksi....

Jonukas tokiu būdu patyrė, ka mokslui reikia pinigų, o iš kur jis, našlaitis, ant svetimos duonos gyvenantis, juos ims? Nuliūdo dar labiau, nusiminė ir visiškai sukūdo.

* * *

Vieną dieną gaspadorius parėjo iš girios nuvargęs, visas šlapias. Grybus pastatė ant suolo, nusivilko ir pradėjo autis.

— Kad jau priversta šįmet girioje, tai priversta! — atsiliepė, vyniodamas nuo kojos autą. — Kur tik didesnis akmuo, ten ir duobė. Ir netingėk tu man!... — nuspiovė.

— Kad dar kastų ant Didžoijo Kalnelio — kalbėjo palukėjęs — tai dar nieko nesakyčiau, bet dabar apie Slapignio Giltinėles....

— Beje, ar teisybė, kad girioje yra užkasti pinigai? — pertraukė gaspadinė.

— Kas juos žino! Ana, Račys į krūtinę mušasi, kad radęs karta kapčių, gražiai eglaitėmis apsodintą; grįžo ant rytojaus, bet vietos surasti negalėjo. Ir senis Svėgžda sakosi užėjęs ant to kapčiaus ir ligšiol dar jieško, bet atitikti vis negali. Ten, žinai, kur ant Didžulio Kalnelio yra grįžkelis, tai į kairę, ties lieknu. Valkiojausi ir aš ten šiandien, bet ne mums turbūt tie pinigai žadėti. E!... ar neturi šiltų barščių? — baigė gaspadorius žiovaudamas.

Jonuko tą dieną nebuvo nė ant vakarienės, nė ant nakties, nė ant rytojaus. Išgirdęs, kur užkasto iždo reikia jieškoti, išslydo jis iš gričios.

Dangus buvo apsiniaukęs. Purkštė smulkus lietus. Pakluoniais, lauku Jonukas nuėjo į girią, apibrido aplink ežerą ir neužilgo atsirado ant Didžulio Kalnelio. Priėjęs grįžkelį, pasuko į kairę. Eglių spigliai badė jam veidą ir rankas, šlapi juodalksnių ir lazdynų lapai permirkė jo drapanas — Jonukas nieko nepaisė, landė po tankią girią, jieškodamas kapčiaus, apsodinto eglaitėmis... ir atrado.

Taip, čia, ne kur kitur ponas turėjo užkasti savo auksą! Pailgas kupstas žemės, apdengtas pūvančiais lapais, o aplink šešios eglės!...

Jonukas atsisėdo.

— Neisiu niekur, kol neiškasiu! — pamislijo.

Tuo tarpu lietus nustojo lyti, bet nuo lapų ir spiglių vis dar prie kiekvieno vėjo papūtimo dribo šalti lašai. Permirkusiam ir be to piemenėliui pasidarė šalta ir, kad sušilti, pradėjo kasti. Nukapstė rankomis lapus, paėmė šakalį ir pradėjo versti žemę į šalis.

Pasidarė tamsu, bet Jonukas nenustojo kapstyti žemės. Sakalys nulūžo, paėmė apyčiupomis kitą ir krapštė, krapštė! — nejuto nė lašų, varvančių iš viršaus, nė keistų balsų, ką skambėjo po girią, nejuto, nė kaip antgalo pargriuvo iš nuvargimo ir užmigo kniupščias.

* * *

Kad atbudo, saulė stovėjo augštai, raudona, nešildanti, rudeninė saulė. Jonukui buvo šalta, galvą skaudėjo ir kaulus laužė. Pažiūrėjo žibančiomis akimis ant savo darbo, — griaudu ir nesmagu jam pasidarė. Prieš jį gulėjo negili duobė, iškapstyta purioje žemėje. Buvo matyti, kad ir giliau bus ta pati — puzdruota, puri žemė, ir jieškoti čia pinigų nėra ko.

— Ne čia! — žybtelėjo vaikėsui mislyje.

Atsiminė jam gėda, barimai ir išjuokimai, ant kurių save išsistatė, o mislis, kad dabar visa viltis „eit į mokslą" pavirto į nieką, taip suspaudė jam širdį, kad nusiminime sušnabždėjo, grieždamas dantimis:

— Numirsiu, bet neisiu iš čia!...

Ir atsisėdo ant kranto duobės, alkūnes atrėmė ant kelių ir pradėjo žiūrėti klaidžiomis akimis į vieną daiktą. Nieko dabar nemislijo, nieko nenorėjo. Buvo jam nyku, nuobodu, šalta, abejutiška....

Tokiame sustingime dūšios ir kūno prasėdėjo — pats nežinojo, kaip ilgai.

Staiga išgirdo balsą. Pakėlė galvą.

Senis Gardžius stovėjo šalia jo ir žiūrėjo ant jo gailiomis akimis.

— Tai tu čia, vaikeli, — kalbėjo. — Sakyk, ką veikei? Ar tik ne aukso jieškojai?

— Aš, diedel... aš girdėjau, kaip sakė, kad čia yra pinigai....

Aha, pinigų užsinorėjai. O kam tau pinigai reikalingi? — Sakė gaspadorius, kad mokslui daug pinigų reikia. Aš noriu pas Mykoliuką... aš mokyntis noriu....

Staiga per vaikėsą šiurpuliai perėjo.

— Man šalta, diedel, ir galvą skauda... — baigė

Jonukas drebančiu balsu.

— Taip, taip, — atsiliepė senis, linguodamas galvą, — peršalai ir ligą gavai, bejieškodamas pinigų, bet jų čia nerasi: nėra ir nebuvo.... Eime namo: drugys tave krečia....

Paėmė vaikėsą už rankos ir išvedė ant kelio.

— Pinigų čia nejieškok — žmonės taip tik sau apie juos pliauškia. Niekas kapčiaus ir eglaičių nematė. Tu radai taip tik kelmą supuvusios eglės iš kurio išaugo atžalos.... Ana, žiūrėk, ten už aikštės buvo senas ąžuolas — nuvirto ir supuvo jau, — po juo pakasėme ginklus, bet ne pinigus.

Senis įsišnekėjo.

— Pasakysiu tau, ką mažai kam pasakoju. Matai, esu senas: mažai žmonių sulaukia tokio amžiaus. Bet kad buvau jaunas, daug visokių daiktų mačiau. Pas poną pakajuose tarnavau. Jaunas dar jis buvo, bet koks karštas ir drąsus — reikėjo jį tik matyti.... Kad išėjo karė, surinko mus visus dvariškius ir išvede prieš neprietelį. Vaikščiojome toli, mušėmės daug kartų, bet suėmė mus iš trijų pusių. Prisiėjo trauktis atgal. Sugrįžome į dvarą — nėra jo daugiau: sudegino judošiai. Naktį į girią sprukome ir laikėmės dar ilgai. Už balų ir lieknų niekas mūsų pasiekti negalėjo. Ana, ant aikštės paraką ir armotas dirbome; po sodžius maisto jieškojome, kartais ir neprietelį apdaužydavome. Bet atėjo žiema; užšalo balos ir lieknai, neprietelis su armotomis rengėsi pas mus į girią. Ir mūsiškių nedaug bepasiliko. Sušaukė tad mus ponas ir sako taip: „Vyrai, neištesėsime... Galėtumėm paguldyti galvas, bet kokia iš to nauda bus tėvynei? Paskutiniai pasilikome, ir niekas neis už mus keršyti. Tėvynė tiek priėmė aukų, kad mūsiškės jai nereikalingos. Užtat šiąnakt tegul kiekvienas gelbėja savo galvą. Aš jums dėkavoju, kad manęs neapleidote sunkiame padėjime, ir veliju visiems laimingo sugrįžimo namo, o už tuos, kurie su mumis drauge bekariaudami už tėvynę dūšią Dievui atidavė, sukalbėkime po poterėlį".... Atsiklaupėme, pasimeldėme, užkasėme ginklus į žemę (ir jų jau čia nėra) ir, pasidalinę maistu išsiskirstėme.

Ant veido senio išbyrėjo dvi ašari.

— Seniai tai buvo — tęsė Gardžius savo pasakojimą, patylėjęs. — Buvau dar jaunas, karštas, pono apleisti nenorėjau. Ejau su juo į užrubežį. Apsigyvenome Paryžiuje, bet ne ant ilgo....

Tuo tarpu išėjo į aikštę. Iš anos pusės ežero tamsi giria stovėjo tykiai atsimušusi į lygų, kaip stiklas, vandenį. Raudoni spinduliai leidžiančiosis saulės dažė pusę ežero rausva spalva. Buvo tyku, šalta ir liūdna.

Senis sustojo ir užsimislijo giliai.

— Tokia pat buvo diena, kaip mano ponas mirė: tyki, romi, bet šalta ir liūdna. Sako mano ponas: „Jurguti, atėjo man paskutinė valanda", o aš verkti. „Pone, dar nemirsi" — sakau. „Ne, jaučiu, kad šios dienos nepergyvęsiu" — sako jis: „tu neverk; pasakysiu tau vieną daiktą, apie kurį misliju ne pirmą sykį"....

Gardžius paėmė Jonuką už rankos ir pradėjo abu eiti liunu aplink ežerą. Kojos jiems klimpo į šaltą vandenį. Giria anapus vandens darėsi tamsesnė, tik viršūnės medžių žibėjo dar rausva šviesa, o ant ežero tik kraštas pasiliko raudonai-melsvas. Vaikas ėjo nesavas: laužė jam kaulus ir galvą; apreibusiomis akimis žiūrėjo ant senio, kurs tuo tarpu kalbėjo:

— „Pasakysiu tau vieną diktą" — kalbėjo ponas: „Ne panai išgelbės tėvynę, bet jųs, prasti žmonės. Mūsų yra tik tūstančiai, jųsų—milijonai. Užtai imk šituos pinigus ir važiuok į tėvynę". Ir padavė man maišelį. Puoliau ant kelių ir pradėjau bučiuoti jam rankas, sakydamas, kad man nieko nereikia. „Imk", sakė jis: „nedideli tai pinigai, iš jų nepralobsi. Kas man iš jų? Neturiu nė pačios, nė vaikų, tėvai seniai numirę, o giminės ant tokių pinigų nebus godųs. Važiuok į tėvynę, nusipirk žemės — jos nereikia kitiems paleisti, savo vaikus leisk į mokslą... mokslas sulygina mužikus su ponais... įkalbinėk visiems meilę tėvynės... ne tavo esu geradėjas, noriu būti geradėju prastų žmonių... ant jų remiasi visa viltis ir ateitis mūsų krašto... gelbėk kiekvieną vaikiną, jei išteksi, kurs norės mokslo...."

Senio balsas pradėjo drebėti; ant veido vel pasirodė ašaros.

— „Ne ginklais neprietelius apveiksime, bet mokslu" — kalbėjo ponas: Grįžk į tėviškę ir apversk tuos pinigus ant gero tėvynei...."

Gardžius nutilo ir tylėjo visu keliu per girią, kurioje vėl atsirado, apibridę ežerą. Kad išėjo ant lauko, tęsė toliau pasakojimą:

— Numirė ponas. Aš su pinigais parvažiavau namo. Kiap gyvenu, visi mato. Savo vaikus išleidau į mokslus ir kitiems leisti padedu. Gal nemačiau, ką darėte su Mykoliuku? Gal misliji, kad tave apleisiu?... Tokių, kaip tu, mums reikia kuodaugiausiai: mitrių, sumanių, daug trokštančių. Ant tokių remiasi ateitis mūsų krašto!... Nebijok, neužmiršiu žodžių savo pono, kuriuos man prieš mirtį kalbėjo.... Eisim dabar stačiai pas mus. Tau nereikėjo jieškoti aukso girioje: ten jo nėra. Turi jį savo širdyje.... Tuo auksu yra tavo doros mislys, prakilnus troškimai. Auklėk ir tobulink juos.... Jieškok aukso širdyje....

* * *

Jau buvo tamsu, kad Gardžius parsivedė Jonuką į savo namus. Vargšas vaikelis turėjo tuojau eit gulti. Nesikėlė jis per ilgą laiką. Bet stiprus prigimimas pergalėjo ligą.

Atėjo vėl vakacijos, ir ant Ramiškių šventoriaus Mykoliukas vaikščiojo su Jonuku, abudu su mėlynais žiponais ir baltais guzikais.

GALAS

Yvairios žinios.

Radiumas. Neperseniai lenkė daktarė Skladovskaitė—Curie'nė (jos vyras buvo prancūzas, Paryžiaus universiteto profesorius) atrado naują elementą, kurį pavadino „radius". Dabar jos išradimą viso pasaulio gydytojai pripažino itin svarbiu vaistu nuo vėžio ligos. Ypatingai Vokietijos ligonbučiuose radiumas buvo mėginamas ir daug vėžiu sergančiųjų ligonių juomi pagydyta. Radiumas yra labai sunkiai gaunamas ir todėl labai brangiai kainuojamas. Juomi galėtų gydyties tik labai turtingi žmonės, jei norėtų kiekvienas sau to radiumo pirkties.

Idant radijumas būtų prieinamas kuodidžiausiam ligonių skaičiui, Vokietijos miestų valdybos sumanė miesto pinigais nupirkti radiumo savo ligonbučiams: Hamburgo miestas pirko už 200.000 markių radiumo, Frankfurtas už 150.000 markių, Berlynas už 220.000 markių ir t. t.

Dabar, kaip girdėtti, toks sumanymas atsiradęs ir Rusijoje. Neseniai Dūma paskyrė 100,000 rublių pirkimui radiumo miestų ir žemietijų ligonbučiams. Tikimasi, kad miestai prie to taipogi prisidės, kad įgyti taip reikalingą ir vienintelį vaistą nuo vienos baisiausių žmonijos kankintojų—vėžio ligos.

* *

Pasaulio žmonės. Ant žemės kamuolio žmonės kalba 2064 kalbomis. Vyrų skaičius beveik lygus moterims. Vidutinis žmogaus amžis 33 metai. Ketvirta dalis žmonių miršta nesulaukę 7 metų amžiaus. Iš 1000 žmonių tik vienas sulaukia 100 metų, ir ne daugiau kaip vienas iš 500 sulaukia 80 metų amžiaus. Ant žemės randasi 1.000.000.000 (tūkstantis milijonų) gyventojų; iš jų kas metai miršta apie 33.500.000 žmonių. Kasdien miršta 91.824 žmonės, arba 7.789 į valandą arba apie 60 į minutą. Tie nuostoliai atpildomi beveik lygiu gimimų sakaičiumi. Apsivedę ilgiaus gyvena kaip nevedę. Augšti žmonės ilgiaus gyvena negu maži. Iki 50 metų amžiaus vyrų daugiau miršta negu moterų, gi po 50 metų — moterų dagiau negu vyrų. Iš 100 žmonių apsiveda 70. Vestuvės tankiausiai pasitaiko po susilyginimų dienos su nakčia, taigi rudenį ir pavasarį. Gimę pavasaryje esti tvirtesniais už kitus. Gimimai ir mirtis tankiausiai pasitaiko naktyje.

S. DATTNER

S. Dattner iš New Yorko žinomas taipgi vienas iš geriausių lenkų rašytojų ir Slovenų gimenės Suvienytose Valstijose žinomas patrijotos, širdingai rekomenduoja Hassan Cigaretus. Ponas Dattner, taipgi yra gerai stovintis bankierius.

„Hassan, mano nuomone, yra ideališkiausi cigaretai, geriausios rūšies ir labai pigūs. Geras skonis ir užsiganėdinimas, kokį suteikia Hassan cigaretai — negali būti randami nei daug brangesniuose paperosuose. Aš visados rekomenduoju Hassan savo broliams-tautiečiams.

S. Dattner

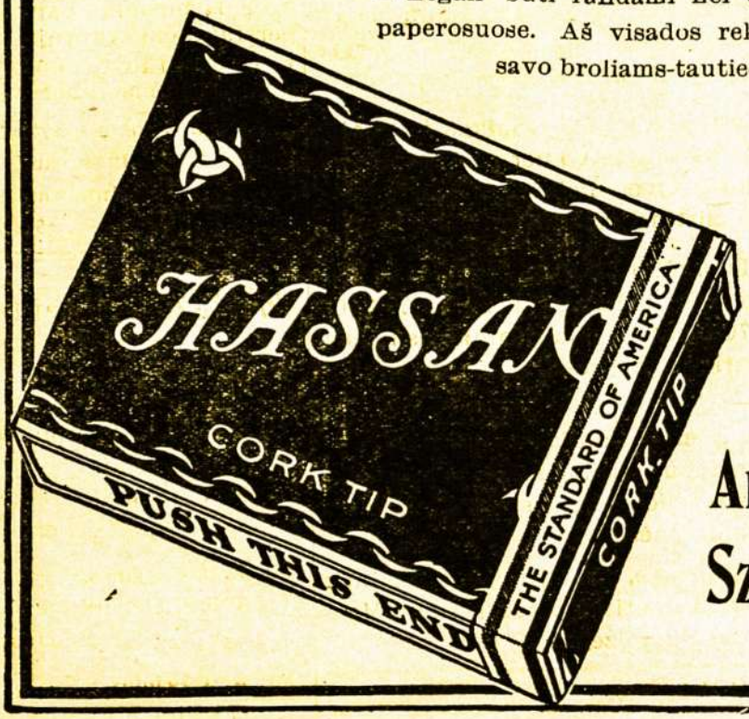

5¢

Amerikos Sztandaras

PAJIEŠKOJIMAS.

Pajieškau Bumbulienės, pačios a. a. Martino Bumbulio, mirusio South Amboy, N. J. rudenį 1911 metais. Turiu labai svrabų reikalą.

Juozas Beinoras,
3270 Emery Str., Philadelphia, Pa.

(Tąsa nuo 10 pusl.)

¶ Japonija ketina visai priimti lotynų abėcėlę. Ligšiol japonai naudojosi kynų abėcėle, kurioje yra apie tūkstantis raidžių.

¶ Rusijos vidaus reikalų ministeris uždraudė priiminėti žydus ūkio mokyklosna.

¶ Londonas, Anglija. 100.000 pačto darbininkų reikalavimai, kad būtų padintos 15 nuošimčių jų algos, liko be pasekmės. Toks algų pakėlimas randui atsieitų metams po 12.500.000 dolerių išlaidų viršaus ir tam tikslui, anot vyriausiojo pačto viršaičio, reikėtų uždėti žmonėms naujas taksas.

¶ Londonas. Daily Telegraph tvirtina, kad Bulgarijos karalius Ferdinandas tikrai gal į kelias savaites atsisakysiąs nuo sosto. Jis, mat, užrūstino Rusiją, ieškodamas Austrijos pagelbos prieš Serbiją, ir tas labiausia jojo valdžiai pakenkė.

¶ Munikas, Bavarija. Žemesnysis Bavarijos parlamento rumas didžiuma balsų nusprendė duoti moterims apribotas balsavimo teises.

¶ Kopenhagen, Danija. Iš čia iš keliavo danų mokslišką expedicija po Dr. Morlensen'o pirmininkyste, ištyrinėti gyliausių vandenų gyvūnus.

¶ Durban, Natal, Pietų Afrikoje. Straikas indijiečių dar vis nesiliauja. Šią savaitę buvo net peštynių Esperanza cukraus plantacijų srityse. Policija bemalšindama straikierius užmušė tris mirtinai pastarųjų.

¶ El Paso, Texas. Lapkričio 25 dieną mušoje palei Juarez'ą federalistai panešę didelius nuostolius. 1500 jų pusėje kritę ir apie 700 patekę maištininkams nelaisvėn. Be to daug pastariejie nugrobė anų amaunicijos ir bemaž visą artileriją.

¶ Buc, Prancija. Vėl vienas mikliausias Prancijos lakūnų, p. Edmond'as Perreyon, sutiko mirtį belakstydamas su savo monoplianu. Velionis kelis syk dalyvavo pasekmingiausia lakūnų lenktynėse.

¶ Berlyne, Vokiečių sostinėje, pasklydo gandas, būk kaizeris Wilhelmas norįs pardouti savo puikų rumą Monbijou, pavestą Hohenzollern'ų muzejui.

(Apskelbimas.)

STIPRUS NUODAI.

Maistas, kurį mes priimame, ne visada esti visiškai sugrumuliuotas, tankiai pasilieka likučiai jo. Sveiko žmogaus organizmas tuos likučius išmeta be joikų kliučių. Bet jeigu malimo organai nedirba taip, kaip jie turėtų dirbti, pasilikę pilve nesugrumuliuoti dalykai pradeda pūti, išdirbdami stiprius nuodus, kuriuos vėliau kraujas išnešioja po visą kūną. Tas paaiškina, kodėl visas kūnas esti ūmai apimtas ligos, kaip tik užsikemša viduriai. Tokiuose atsitikimuose Trinerio Amerikoniškas Elixiras iš Kartaus Vyno yra atsakančiausias vaistas, kadangi jis perdėm išvalo žarnas ir pagelbsti jas švariai užlaikyti. Jis prašalina nereikalingus kūne likučius, ir tuomi pačiu tarpu sustiprina vidurius, taip kad jie galėtų gerai atlikti savo darbą. Jis yra geras nuo įvairiausių ligų pilvo, kepenų ir žarnų. Aptiekose. Jos. Triner, Manufatcurer, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Nuo štyvumo muskulų ir narių taipogi sutinimų ir niksterėjimų Trinerio Linimentas suteikia greičiausią pagelbą.

Philadelphijos Moterims. Vienatinė diplomuota mokyta lietuviška akušerka Philada:—

Ona Vidikienė, baigusi akušerijos mokslą garsiam Internotional College'ji of Midwifery ir ilgą laiką praktikavusi šteito gimdymo ligonbutyje. Priimu kūdikius ir savo mokslišku ir praktišku patarnavimu palaguose apsaugoju motiną ir kūdikį nuo visokių ligų ir nesveikumų. Apžiūriu ir kuo-čyščiausiai užlaikau motiną ir kūdiki per **devynias dienas.** Tikriausius patarimus neščioms ir žindančioms moterims, o taipogi kūdikiams duodu uždyką.

Su pagarba

Locnas telefonas Lombard 2953 A

ONA VIDIKIENE
329 Wharton St. Philadelphia, Pa.

„Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų".

„Skaitymai iš Sventųjų Gyvenimų" — tai didžiausias iliustruotas išleidimas lietuvių kalboje. Sventųjų gymų aprašymai versti iš vokiškų ir angliškų geriausių tose kalbose veikalų, teipgi parašyti pagal vyskupo Valančiaus ir Skargos „Gyvenimus Sventųjų". Apie 800 to knygos puslapių papuošti suvirš 200 šventųjų paveikslų perstatančių šventųjų kankinimą ir kankinimo pabūklus.

Sventųjų Gyvenimai yra tai geriausia dovana pasiųsti savo giminėms į Lietuvą.

Kaina:	4 tomai pavieniui subroszuruoti	$3.50
„	angliszko audeklo apdarais	4.00
„	skuriniais apdarais ir paauksuotais krasztais	5.00

„Zvaigždė", 3654 Richmond str., Philadelphia, Pa.

Zvaigždės Agentai.

Mr. P. Mikalauckas,
248 W. Fourth St.
So. Boston, Mass.

Mr. Iz. Nausiedas,
97 33rd str.,
Chicago, Ill.

Mr. P. J. Budginas,
4549 S. Hermitage ave.,
Chicago, Ill.

Mr. A. J. Brinius,
71 Pine str.
Meriden, Conn.

Mr. P. Saulėnas,
239 Park str.
Holyoke, Mass.

Keliaujantis agentas.

Mr. Jonas Pranaitis,
45 Wallington ave.,
Wallington, N. J.

Mr. A. J. Sironaitis,
33 Whitney Str.
Orange, Mass.

Mr. V. Staseviče,
349 Hamilton str.
Grand Rapids, Mich.

Mr. Julionas Bukantis,
172 Eudicatt Str.
Boston, Mass.

Mr. Jurgis A. Baronas.
McKees Rocks, Pa.

Mr. John Naujokaitis
47 Planet St.
Commercial Road,
East London, England.

Mr. J. Kalvelis,
222 Pine str.
Rumford, Me.

Mr. J. J. Šaučiūnas
41 Johnson Str.
Bridgeport, Conn.

Kasemer Ceplenski,
bei J. Walinski, Essen ade Ruhz, Suderich Str. No. 22 Rheinland, Germany.

Minersvilles Lietuviams

ežrių geriausiai pasidėti pinigus štai šitame banke:

The First National Bank
of Minersville, Pa.

Pradinis kapitolas $50,000. Pervirši $70.000, Neišdalintas uždarbys $35.881.96

CHARLES R. KEAR, prezidentas,
HARRY F. POTTER, kasierius.

"ŽVAIGŽDĖS"

SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORISKUS DARBUS GERAI, PIGIAI IR GREIT.

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCIJAS VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS ANT VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES, NESIGRAUDYS.

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond Str.,
Philadelphia, Pa.

Telefonas: Worth 2832.

Bischoff's Banking House

287 BROADWAY kampas Reade st., NEW YORK, N. Y.

$100.000 ŠIMTAS TUKSTANČIU DOLERIU yra mūsų kaucija, sudėta į rėdišką kasą.

Kas reikalauja teisingo patarnavimo ir nori idant jo reikalai liktų greit atlikti, tegul atsišaukia į **Seniausiąjį Bankinį Namą** (Uždėtą 1848 m.) t. y. pastovinti jau virš 60 metų.

Pinigus siunčiame į krajų kuogreičiausiai, **pinigus** visų kraštų išmainome pagal kursą, **pinigus** priimame ant procento ir išduodame ant pareikalavimo. **Šipkortes** ant geriausių garlaivių visų linijų į ir iš krajaus užpigiause prekę galima čion ant vietos gauti. **Pasportus** dėl keliaujančių į krajų pastorojame nereikalaudami jokių popierų. **Daviernastis** padarome pigiai ir visas kitas rejentiškas popieras su **paliūdijimu Konsulio.** Atjieškojimą dalių atliekame kuoteisingiausiai.

Dėl vigados tautiečių laikome atidaryta **subatoje** iki 8 ad. vakare, **nedėlioje** nuo 10 iki 12 adynai.

Užprašome atlankyti mus asabiškai ar per laišką ir persitikrinti, jog pas mus visus minėtus reikalus greičiausiai, teisingiausiai ir pigiausiai atlikti galima.

Bischoff's Banking House, 287 Broadway kampas Reade St., New York.

Izidorius Nausiedas

917--33rd St. Chicago, Ill.

Tel. Yards 2705

Didžiausias Lietuviskas **Bankinis Kontoras** Siuntimo Pinigų

Parduodame **laivakortes** ant visokių linijų į krajų ir iš krajaus

Siunčiame **pinigus** į visas dalis svieto greičiau ir pigiau, už visus [illegible]

Užlaikome **didžiausią krautuvę** vyriskų drabužių, čeverykų ir skrybėlių. Turime didelį departamentą auksinių daiktų laikrodėlių, žiedų spilkų, [illegible] Draugę užlaikome didelį skyrių visokių knygų: maldaknygių, istorijų, poezijos ir tt. Norėdamas ką pirkti, pirmiausia ateik pas mus, o būsi užganėdintas.

Jei **užganedinsim,** pasakyk kitiems.
Jei **neužganedinsim,** pasakyk mums.

Apdraudžia nuo ugnies. Parduoda laivakortes.

William Macdonald

Notary Public, Real Estate, Conveyancing

3511 Kensington Avenue Ortodox & Thompson Sts.
Philadelphia.

J. P. BUDGINAS

BANKINIS KONTORAS

Siunčia Pinigus į visus kraštus svieto greitai ir pigiai. **Parduoda Laivakortes** ant greičiausių laivų; **Išmaino Pinigus** visų kraštų svieto, kaip tai: rublius, markius, kronus, dolerius ir tt. **Apsaugoja daiktus** ir budinkus nuo ugnies. **Užlaiko Krautuvę** Knygų, Popierų, Abrozų ir kitokių bažnytinių daiktų. Pas ji galima **užsirašyti laikraštį „Žvaigždę".** Ateikite persitikrinti

4549 So. Hermitage Ave., CHICAGO, ILL.

Išsisiuzdink šiandien

Tiktai vienas doleris.

Kiekviename lietuviškame name privalo rastis **Edmundo Steponaičio raštų knyga.** Steponaitis buvo vienas iš pirmųjų mūsų *jaunųjų* rašytojų, kurie duoda mum pradžią *grynos literaturos* sriovei, kurių visų pirmiausias tikslas jau nebevien žadinimas tautos, visuomenės sąmonės, bet ir **gaivinimas, tveriamos pačios dailiosios mūsų raštijos.**

Tajį dailų poezijos rinkinį galima gauti **tiktai už $1.00** pas:

AL. STEPONAITIS.

184 Atkins ave. Brooklyn, N. Y.

Šio laikraščio ir visuose kituose knygynuose ir krautuvėse. Reikalaukite visur.

Reikalaujama agentų kievienoje Lietuviais apgyventoje vietoje. Uždarbis geras. Klauskite apie sąlygas.

Kataliogas Knygu

Gaunamų "Zvaigždės" Knygyne. Adresuokite: "Zvaigždė" 3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Algimantas arba Lietuviai XIII šimtmetije, istoriška apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris, 5 tomai Shenandoah, Pa., 2.50

Apeigos Rymo Katalikų Bažnyčios, lenkiškai parašė kun, J. Lunkevičius, vertė Gerutis, antra laida, Shenandoah, Pa. 1905, 188 pls. 60

Anima Vilis Marės Radzevičiutės apysaka, Jono Montvilo vertimas. Antras spaudimas. Shenandoah Pa. 1907 m., 162 psl., Kaštu kun. A. Miluko. 75

Apie Socijalistų Meilę, knygelė I. Pašneka pas Kilpą Pipiro su Bimbiru. Parašė Debesylas. Shenandoah, Pa. 1908 m., 13 puls. 3

Apie Socijalistų Liuosybę, knygelė II. Pašnekėjimas Kilpos namuose. Parašė Debesylas. Philadelphia, Pa. 1809 m., 12 pls. 3

Antanukas, kun. A. Miluko išleidimas, apysaka B. Prūso. Vertė Selimas; antra laida. Shenandoah, Pa. pls. 40, 10

Apsakymas, Kelionės į Palestinos žemę, Kunigo P. Gondkaus naujai pertaisytas II spaudimas 50

Baltas Karžygis, versta iš Mickaus. 2

Bajoro Vuošvis, apysaka iš Lietuvių gyvenimo, kun. A. Miluko kaštu, Shenandoah, Pa., 1906 m., 63 psl. 15

Biurokratai, apysaka, Parašė Jonas Kmitas, kaštu kun. A. Miluko, Shenandoah, Pa., 1907 m., 79 pls., 25

Blaivininkų knygelė išleido Degtinės priešas. 5

Davatkų Knygą arba Instatymas ir maldos įsirašiusiųjų į tretiji zokoną šv. Pranciškaus. 25

Fabijolė, Philadelphia, Pa. 1909 m., 360 psl., kaštu kun. V. Varnagirio, vertiko. 1.00

Gyvačių Karalius, ir kitokios apysakėlės, Ksavero Vanagėlio, kaštu kun. A. Miluko, Shenandoah, Pa. 1908 m. 31 psl. 10

Giesmės Svietiškos ir Šventos. 10

Išvakarės Gret Lemano Ežero, Shenandoah, Pa., 172 psl., kun. M. Moravski's, J. D., Vertė Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 50

Iš Daktaro pasakojimų, Rudens diena, Sulaukė, apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1907 m., kaštu kun. A. Miluko. 25

Jonukas Karklynas Eina Lietuvos pažintų, parašė Prietelis, Shenandoah, Pa., 1904 m., 47 psl., kaštu kun. A. Miluko. 20

Kova ties Žalgiriais, istoriška drama keturiuose aktuose, Shenandoah, Pa., 1906 m., pls. 31, Dr. V. Pietaris (Savasis), kaštu kun. A. Miluko. 15

Kunigo Giminė, Shenandoah, Pa., 1906 m., 68 psl., Parašė J. Gerutis, kaštu kun. A. Miluko. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono Dieną, Shenandoah, Pa., 1908 m., 63 psl., parašė P. D., kaštu kun. A. Miluko. 20

Krasauninkas-Laižybos-Dievo žmones, Philadelphia, Pa.. 1910 m., 28 psl. Ksavero Vanagėlio, kaštu kun. A. Miluko. 10

Lourdes'o Svenčiausios Panelės Marijoš Mėnuo, Shenandoah Pa. 1908 m., Pranaičių Julės vertimas. 30

Lietuvos Istorija, su kunigaiščių paveikslais ir žemlapiu ir Lietuvos rašliavos apžvalga, parašė Maironis 40

Lietuviškos Pasakos. Didelio formato knyga, puslapių 262. 1.50

Lietuvos Virėja. Sudėjo Aldonė V. 75

Laiškai iš Kelionės po Palestina, 50

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. 50

Lietuviškas Albumas Trijose dalyse 1.50

Moterystė ir šeimyna, Philadelphia, Pa., 1908 m., 41 pls. vertė iš vokiškos kalbos J. Gerutis., kaštu kun. A. Miluko. 50

Musų Socijalistai, Shenandoah, Pa., 1906 m., 57 psl. apysaka iš paskiausiųjų Lietuvoje atsitikimų, parašė Jonas Kmitas, kaštu kun. A. Miluko. 15

Melagių Dėdė, (iš dzukų gyvenimo) Shenandoah, Pa., 1907 m., 27 psl., parašė Ksaveras Vanagėlis, kaštu kun. K. Miluko. 10

Musų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas, naujas pataisytas išleidimas, Shenandoah, Pa., 1907 m., 209 pls. su paveikslais kaštu kun. A. Miluko. 75

Maža Dovanėlė apie spaviedni. 5

Mindaugas. Poema, parašė Krive-Krivaitis, kaštu autoriaus Shenandoah, Pa., 1905 m. psl. 19, 10

Ne Mieste Laimė, Pierre L'Ermite'o, iš prancūziško liuosas vertimas Pranaičių Julės, Shenandoah, Pa., 1908 m., 206 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00

Našlaičiai, Shenandoah, Pa., 1908 m., 81 psl., vertė P. Str., kaštu kun. A. Miluko. 15

Nekaltybė, Shenandoah, Pa., 1907 m., 89pls., J. Geručio versta iš vokiško, kaštu kun. A. Miluko. 15

Patrimpo Laiškai. 45

Pergyventos Valandos, Shenandoah, Pa. 45

Pradžia ir Išsiplėtimas Katalikų tikėjimo, Vyskupo M. Valančauskio, Shenandoah, Pa., 1906 m., 235 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00

Pamokslai be Kunigo, parašė J. Gerutis, Shenandoah, Pa., 1906, 214 psl., kaštu kun. A. Miluko. 1.00

Pikta Dvasia, drama trijuose aktuose Rudolfas Blaumanis, iš latviško verte Ildargas, Shenandoah, Pa., 1908 m., 72 psl., kaštu kun. A. Miluko. 25

Paklydėliai, Shenandoah, Pa., 1907 m., 63 psl., kaštu kun. A. Miluko. 10

Pasakyk Matušei, Agnieška ir Ant garlaivio, trys apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1908 m., kaštu kun. A. Miluko., 29 psl. 15

Pranciškaus Vaičaičio Eilės, su plačia autoriaus biografija puslapių 158. 75

Sodžionių Teologija, parašė Gerutis, Shenandoah, Pa., 1908, 285 pls., kaštu kun. A. Miluko. 1.00

Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų, kiekvienai metų dienai, su paveikslais, keturi tomai: kaštu kun. A. Miluko, Philadelphia, Pa. (audeklo apdarais $3.50) skūriniais apdarais ir paauksuotais kraštais 5.00

Susiskaldėliai, Shenandoah, Pa., 1908, 62 psl., parašė J. Gerutis, kaštu kun A. Miluko. 20

Socijalistai, (Civinsko) Shenandoah, Pa., 1908, 124 psl., kaštu kun. A. Miluko. 10

Saulei nusiledžiant, Iš musų karionės, Kalėdų vakaras, apysakėlės Satrijos Raganos, Shenandoah, Pa., 1908 m., 62 psl., kaštu kun. A. Miluko. 15

Siapus ir Anapus grabo, parašė J. Gerutis, Shenandoah, Pa., 210 psl., kaštu kun. A. Miluko. 50

Sveikata. Iš vokiečių kalbos vertė kun. J. Gerutis. 75

Trumpa Katalikų Bažnyčios Istorija. Parašė kun. A. Alekna. 50

Trumpas Katekizmas. 10

Vienuolinė Luoma, Shenandoah, Pa., 1908, m., 191 psl. kaštu kun. P. Saurusaičio ir kun. A. Miluko. 25

Valdimierius, Shenandoah, Pa, 1906, m., 47 psl., kaštu kun. A. Miluko. 10

Živatai šventųjų. Vysk. M. Valančiaus. 50